

DRAUGAS

LITHUANIAN WORLD-WIDE NEWS

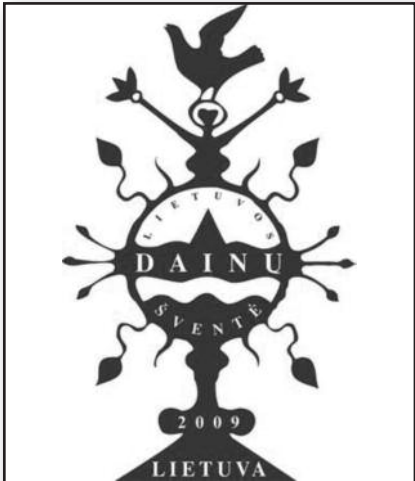
ANTRADIENIS – TUESDAY, NOVEMBER – LAPKRIČIO 5, 2013 • Vol. CIV Nr. 130 Kaina 1 dol.

4545 WEST 63rd STREET
CHICAGO, ILLINOIS 60629

PERIODICALS

NEWSPAPER – DO NOT DELAY – Date Mailed 11-04-2013

ŠIAME NUMERYJE:

Dainų šventę
pasitinkant. – 3 psl.

Imigrantų šventė
Argentinoje. – 4 psl.

DRAUGAS

Mano laikraštis
nuolatinis,
patikimas,
mus rišantis.

Virš Lukiškių aikštės suplazdėjo rekordinė Vyčio vėliava

Lietuviai mėgsta simbolius – keliama rekordinė Vyčio vėliava.

Dainiaus Labučio (ELTA) nuotr.

Vilnius (ELTA) – Virš Vilniaus miesto Lukiškių aikštės iškelta rekordinė Vyčio vėliava. Anot projekto iniciatorių – viešosios įstaigos „Mūsų vėliavos“ atstovų, taip siekiama Lietuvai ir pasauliui priminti apie mūsų tautos palikimą ir išreikšti jam pagarbą.

Vėliavos pakėlimui į dangų pasirinkta ypatinga data – lapkričio 2 d. 12 val. „Pradedami savo projektą Vėlinių dieną norime ne tik pagerbti istorinę Vyčio vėliavą, bet ir su ja už mūsų tėvynę kovojusių protėvių vėles“, – sakė vienas iš šios patriotinės idėjos autorių Mindaugas Siaurys, kartu atkreipdamas dėmesį į žodžių „Vėlinės“, „vėliava“, „vėlės“ sąsąskambį.

Akcijos vieta taip pat pasirinkta ne atsitiktinai. Pasak kito šio projekto iniciatoriaus Deivido Rimkevičiaus, „...būtent Lukiškių aikštėje sklendo mūsų laisvės gynėjų vėlės. Lukiškių aikštė yra 1863 m. Abiejų Tautų Respublikos na-

cionalinio ir socialinio išsivadavimo sukilimo aukų atminimo vieta”.

Planuojama, kad 5 m ilgio vėliava virš Lukiškių aikštės plevėsuos daugiau kaip tris mėnesius. „Akciją baigsime taip pat ypatingą dieną, kitų metų Vasario 16-ąją, – teigia projekto organizatoriai. – Tą pačią dieną pražygiavę Gedimino prospektu, padovanosime šią milžinišką vėliavą bei akcijos nuotraukas Valstybei”.

Kaip pripažįsta istorikai, Lietuvos herbas Vytis ir jo vėliava tautą lydi gyvenime ir žygiuose jau septintą šimtmetį. „Vyčio vedami lietuvių pulkai kovojo Žalgirio ir Oršos laukuose, ėjo į XIX amžiaus sukilimus prieš caro priespaudą, XX a. pradžioje kūrė modernią Lietuvos Respubliką. Su Vyčio ženklų širdyse kilome prieš sovietinę okupaciją, dainavome mitinguose sąjūdžio metais”, – teigia profesorius Juozas Galkus.

Lietuvos diplomatai pagerbė iškilių tautiečių atminimą

Minint Visų šventųjų dieną ir Vėlines, Lietuvos atstovybių darbuotojai tradiciškai uždegė žvakeles ir pagerbė užsienyje palaidotų Lietuvos diplomatų ir kitų iškilių lietuvių atminimą.

Lietuvos generalinis konsulas New Yorke Valdemaras Sarapinas New Yorko Cypress Hills kapinėse pagerbė pedagogės, visuomenės veikėjos, Lietuvos Seimo vicepirmininkės Magdalenos Draugelytės-Galdikienės ir jos vyro dailininko tapytojo, grafiko, scenografo Adomo Galdiko atminimą. New Yorko Šv. Marijos kalno kapinėse prisimintas žymus Lietuvos diplomatas ir teisininkas Vaclovas Sidzikauskas bei jo žmona Regina.

Lietuvos generalinis konsulas Čikagoje Marijus Gudynas (nuotr.) su šeima atminimo žvakutes uždegė prie Čikagos Šv. Kazimiero kapinėse palaidotų Lietuvai nusipelnusių veikėjų kapų.

Čia ilsisi tokie iškilūs asmenys kaip Jonas Bildušas, Vincas Šmulskštys, dr. Jonas Valaitis, diplomatas Mikas Bagdonas, buvęs Lietuvos generaliniai konsulai Čikagoje Antanas Kalvaitis ir Petras Daužvardis, generalinė

LR gen. konsulato Čikagoje nuotr.

garbės konsulė Juzė Daužvardienė ir kiti.

Lietuvos ambasadorius Kanadoje Vytautas Žalys kartu su generaliniu garbės konsulu Pauliumi Kuru, Kanados lietuvių bendruomenės vadovais ir nariais bei garbės sargybą ėjusiais Toronto šauliais pagerbė šioje šalyje palaidotų lietuvių diplomatų atmi-

nimą.

Ambasadorius padėjo gėlių vainikus prie pamatus dabartinei Lietuvos diplomatinei tarnybai paklojusių Lietuvos generalinių konsulų Kanadoje Vytauto Gylio ir Jono Zmuidzino bei Lietuvos generalinio garbės konsulo Toronte Hario Lapo kapų.

URM info

Nepataisyti padarytos klaidos yra padaryti kitą klaidą. – Konfucijus

IŠ REDAKCIJOS

Lietuva Rusijos grėsmės akivaizdoje

GEDIMINAS MIKELAITIS

Be Europos Sąjungos renginių Lietuvoje, kita ryškiausia politikos tema mūsų šalyje – jau antrą mėnesį vykstantis įvairiopas Rusijos spaudimas Lietuvai. Iš pradžių pradėtas kaip ekonominių suvaržymų taikymas: apsunkinta vilkikų ir kitų automobilių patikra Lietuvos ir Rusijos pasienyje; paskui Rusija uždraudė lietuviškų pieno produktų importą. Maskva teigė, kad tai padaryta dėl nepakankamo produktų saugumo, bet Lietuvos ir Europos Sąjungos pareigūnai tai pavadino politišku motyvuotu sprendimu. Juo labiau, kad Rusijos pareigūnai nenurodė, kodėl lietuviškus pieno produktus uždrausta įvežti į Rusiją.

Po kurio laiko prasidėjo informacinis antpuolis prieš Lietuvą: per rusišką „Pirmąjį Baltijos kanalą“ – Rusijos televizijos nuo 2002 m. Baltijos šalims rusų kalba rodomą kanalą – buvo neigiami sovietinių karinių dalinių nusikaltimai 1991 m. sausio 13 d. įvykiuose, šmeižiama, kad patys lietuviai žudė saviškius. Po kilusio skandalo šio kanalo direktorė Lietuvoje pasitraukė iš savo pareigų, o LR Teismas uždraudė šalyje tris mėnesius šiuo kanalu rodyti ne ES pagamintas laidas. „Pirmasis Baltijos kanalas“, vadovaujamas iš Maskvos, yra aiškiai nutaikytas į Baltijos tautų sąmonę, siekiant ją iškreipti ir formuoti vietinių gyventojų antieuropietiskumą bei prorusiškumą.

Europos parlamento narys, prof. Vytautas Landsbergis, dažnai išpėjantis apie pavojingus Rusijos veiksmus, pastebėjo, jog Rusijos provokacijos – tarsi 1990-ųjų blokados pakartojimas, kai per ekonomiką taip pat buvo siekiama išjudinti valstybės pamatus.

Rusijos valdžios propagandiniai ir kiti spaudimo būdai Lietuvos atžvilgiu nėra nauji. Jie žinomi nuo Rusijos caro Petro I laikų ir taikyti dar Lietuvos Didžiąjai Kunigaikštystei ir Lenkijos karalystei. Buvo siekiama suskaldyti Lenkiją, nuolat palaikant jos viduje nesantaiką, „papirkti galinuosius ir seimus auksu“, kad galėtų paveikti karaliaus rinkimus ir pan. Šių principų laikėsi tiek Rusijos imperija, tiek bolševikinė ar stalinistinė Sovietų Sąjunga; jų laikosi ir dabartinė Rusija. Baltijos valstybių atžvilgiu Rusija taiko ne tik tiesiogines, bet ir gudresnes, išradingesnes, kultūrines imperines propagandos priemones. Pavyzdžiui, kasmetiniai Rusijos populiarių dainininkų bei muzikantų koncertai Lietuvoje ir Latvijoje. Ir dažniausiai jie rengiami Baltijos šalių valstybinių švenčių progomis, aiškinant, kad kitu metu atlikėjai negali atvykti. Tokiais koncertais siekiama Baltijos valstybes sutapatinti su Nepriklausomų valstybių sandauga, neleisti užsimiršti, kokioje erdvėje būta penkiasdešimt metų. Kuriamos net krepšinio, ledo ri-

EPA-ELTA nuotr.

tulio lygos, į kurias įtraukiamos anksčiau sovietų okupuotų valstybių komandos. Tai taip pat yra vieno sudėtinio imperijos atkūrimo plano dalis.

Valstybės saugumo departamento 2012 m. veiklos ataskaitoje pažymima: „Lietuvai nedraugiškos valstybės siekia menkinti Lietuvos suverenumą, istoriją, valdžią, vykdomą užsienio ir vidaus politiką, bando trukdyti įgyvendinti svarbiausius energetinius projektus, galinčius užtikrinti alternatyvų apsirūpinimą elektros energija ir energijos ištekliais. Siekdamas savo tikslų užsienio valstybės naudoja tradicinės galios politikos instrumentus, energetinių ir ekonominių resursų kontrolę, siekia Lietuvoje suformuoti įtakos grupes, galinčias paveikti Lietuvos politinių jėgų sprendimus. Prieš Lietuvą yra vykdoma aktyvi informacinė, ideologinė ir istorijos „perrašymo“ politika. Be užsienio šalių valdžios subjektų ir jų remiamų organizacijų, šiame procese dalyvauja ir saugumo bei žvalgybos tarnybos, vykdydamos aktyvią ir agresyvią žvalgybinę veiklą“. VSD taip pabrėžė, kad aktyviausiai bei agresyviausiai Lietuvoje ir užsienyje prieš Lietuvą veikia Rusijos žvalgybos ir saugumo tarnybos.

Taigi Lietuvos slaptosioms tarnyboms ir politikams yra žinoma grėsminga ardomoji Rusijos veikla. Pati Rusija savo imperinių užmačių nelabai ir slepia. Juk yra paskelbta vadinamoji V. Putino doktrina. Pagal ją Rusija puoselėja imperinius planus ir atmets lygiavertį bendradarbiavimo galimybes. Pagrindinė Rusijos užsienio politikos linkmė yra posovietinės erdvės atkūrimas, o Rusijos užsienio politiką stengiamasi paremti tokiais šiuolaikiniais metodais ir formomis kaip ekonominė diplomatija, globali informacijos erdvė, vadinamoji „minkštosios galios“ įtaka. Dabartinė Kremliaus

vykdoma politika siekia susigrąžinti politinę ir ekonominę įtaką pirmiausia anksčiau sovietų okupuotuose kraštuose. ES vykdomą kaimynystės politiką, siekį pačią Rusiją labiau priartinti prie Europos, NATO plėtrą, demokratijos stiprinimą Rusija įvardija kaip keliančias grėsmes jos nacionaliniams interesams ir užkerta kelią bet kokiam glaudesniai bei platesniai ES ir Rusijos bendradarbiavimui.

Rusijos imperinės užmačias patvirtina ir Lietuvos politikos žinovas Edward Lucas – žymus britų žurnalistas, ilgametis „The Economist“ bendradarbis, žinomas kaip Lietuvos draugas, Baltijos šalių nepriklausomybės kovos rėmėjas. Jis aiškina Rusijos politiką kaip naują Šaltąjį karą, kurio mūšio laukas tas pats – Rytų Europa, įskaitant Baltijos valstybes. Naujausioje savo knygoje, ką tik pasirodžiusioje lietuviškai „Apgaulė. Šnipai, melas ir kaip Rusija mausto Vakarus“, jis

pateikia faktus, kaip siekdamas įtvirtinti valdžią Rusijoje ir už jos ribų V. Putinas bei jo aplinka be skrupulų naudoja dar Šaltojo karo metais išplėtotą saugumiečių ir šnipų tinklą.

Kaip Lietuva turėtų gintis nuo Rusijos netiesioginio imperinio puolimo ir vadinamosios „minkštosios galios“? Pirmiausia, žinoma, reikia atpažinti ir viešai skelbti Rusijos valdžios imperinės politikos užmačias, analizuoti keliamas grėsmes. Rūpintis, kad Lietuva būtų tinkamai pasirengusi atremti Rusijos informacinius antpuolius.

Geriausia apsauga nuo Rusijos yra politiškai stipri vyriausybė ir geras valdymas. Jei politinė sistema stipri, nesupuvusi, nekorumpuota, Rusijai būtų sunku įsikišti ir paveikti Lietuvos valdžią. Jei tarp valdininkų daug patriotų, kurie neima kyšių, rusų agentams nebus ką veikti. Juk dabar sveiku protu sunku suvokti, kad 24-aisiais Nepriklausomybės metais dar neįvykdytas Lietuvos Sąjūdžio keltas uždavinys – nepasiektas mūsų ekonominė nepriklausomybė! Nors ją per visus vykusius rinkimus žadėjo tiek kairieji, tiek dešinieji, dujos Lietuvą pasiekia tik iš Rusijos, o Lietuvos visa elektros sistema tebėra sujungta su Rusija...

Tik iš pilietinės, patriotinės visuomenės, kuriai bus leidžiama turėti tikrąją savivaldą, išrinkta ir jos kontroliuojama, teisingumą įgyvendinanti bei visai tautai tarnaujanti valdžia galės parodyti politinę valią ginti gyvybinius Lietuvos poreikius. Tik patriotine ideologija, tautinėmis (ne nacionalistinėmis) vertybėmis pagrįsta valstybė gali išlikti laisva, ori ir savarankiška, gyvendama politiškai grėsmingo ugnikalnio papėdėje.

Skelbiame įdomiausio 2013 m. „Drauge“ išspausdinto straipsnio konkursą. Siūlykite iki gruodžio 20 d. tel.: 773-585-9500 arba el. paštu: redakcija@draugas.org.

DRAUGAS

(USPS-161000)

THE LITHUANIAN WORLD-WIDE NEWSPAPER

Published on Tuesday, Thursday and Saturday
except legal Holidays, Jan. 2nd, and Dec. 26th by
the Lithuanian Catholic Press Society,
4545 W. 63rd Str., Chicago, IL 60629-5532.
Tel.: 773-585-9500. Fax.: 773-585-8284

Periodical class postage paid at Chicago, IL
and additional mailing offices.
Subscription Rates: \$150.00.
Postmaster: Send address changes to

Draugas – 4545 W. 63rd Street,
Chicago, IL 60629-5532

GARBĖS PRENUMERATA \$250.00

JAV – metams \$150.00 • 1/2 metų \$80.00 • 3 mėn. \$57.00

Pirma klase: kasdien – \$340.00 • visos savaitės \$240.00

Kanadoje (USD): – metams \$390.00 • 1/2 metų \$210.00 • 3 mėn. \$110.00

Užsakant į Lietuvą ir kitas užsienio šalis oro paštu – metams \$615.00 • 1/2 metų \$315.00

Į Lietuvą reguliariu paštu – metams \$120.00 • 1/2 metų \$66.00

TIK ŠEŠTADIENIO LAIDA

JAV – metams \$95.00 • 1/2 metų \$70.00 • 3 mėn. \$48.00

Kanadoje (USD) – metams \$150.00 • 1/2 metų \$120.00 • 3 mėn. \$75.00

Užsakant į Lietuvą ir kitas užsienio šalis: oro paštu – metams \$220.00 • 1/2 metų \$120.00

Į Lietuvą reguliariu paštu – metams \$70.00

Mazindami pašto išlaidas, pakvitavimų už prenumeratą nesučiame.

„Draugo“ prenumerata yra mokama iš anksto.

Administracija dirba kasdien, nuo 8:30 iki 4:30, šeštadieniais nedirba.
Redakcija dirba kasdien, nuo 7:00 iki 3:00, šeštadieniais nedirba.

Vyriausioji redaktorė –

Ramunė Lapas

vyr.redaktore@gmail.com

Kultūrinio šeštadienio priedo redaktorė –

Renata Šerelytė

rainbow.vilnius@gmail.com

Redakcija už skelbimų turinį neatsako. Skelbimų kainos atsiunčiamos gavus prašymą, ką nors skelbti. Redakcija straipsnius taiso savo nuožiūra. Nenaudotų straipsnių nesaugoja. Siunčiant prašome pasilikti kopiją.

El. paštas:

redakcija@draugas.org

skelbimai@draugas.org

administracija@draugas.org

DIDYSIS POKALBIS

Dainų šventė „Čia – mano namai” laukia pasaulio lietuvių

Gintė Bernadeta Damušytė. Redo Vilimo nuotr.

2014 m. Dainų šventėje „Čia – mano namai” dalyvaus apie tūkstantis užsienio lietuvių šokėjų ir dainininkų. Pasaulio lietuviai atvyksta ir Švente pasigrožėti – prieš ketverius metus jų buvo apie 5,000. 2014 m. svečių tikimasi dar daugiau, nes, išsyk po Dainų šventės, Lietuvoje vyks Pasaulio lietuvių jaunimo sąjungos suvažiavimas.

Apie Dainų ir šokių švenčių svarbą lietuvių puoselėjimui, Lietuvos kaip mūsų visų namų sampratą, su Užsienio reikalų ministerijos Užsienio lietuvių departamento direktore **Ginte Bernadeta Damušyte** kalbės **Saulė Matulevičienė**.

Dabar dažnai minime globalią Lietuvą, bet šių metų Dainų šventės pavadinimas – „Čia – mano namai” . Kaip manote, ar globalios Lietuvos gyvenojai dar suvokia Lietuvą kaip savo namus?

Manau, kad didesnė dalis lietuvių tai suvokia, girdime labai gražių atsiliepimų apie Dainų šventę. Užsienio lietuviai žiūri į Lietuvą kaip į savo Tėvynę ar kilmės šalį, todėl, manau, kad ši formulotė yra labai jauki ir prasminga.

Ar Jums asmeniškai ši šventė yra svarbi? Kuo Dainų šventė skiriasi nuo kitų lietuvių sambūrių?

Ji suburia labai daug dalyvių ir yra orientuota į mūsų kultūrinės tradicijas. Aš augau Amerikoje, o ten, kaip žinote, taip pat yra ilgametė dainų ir šokių švenčių tradicija, pati vaikystėje jose dalyvaudavau. Šiaurės Amerikos lietuvių dainų ar šokių šventės – tai puiki proga susipažinti su kitais tautinių šokių ansambliais, užmegzti pažintis su jų nariais iš visos Šiaurės Amerikos. O Lietuva suteikia galimybę susipažinti su viso pasaulio lietuviais. Šiose šventėse visada puiki atmosfera, dalyviai jaučiasi tiesiog euforiškai, nekantriai jų laukia, intensyviai ruošiasi. Prieš metus dalyvavau Šokių šventėje Bostone. Ten susitelkę žmonės kelias valandas džiaugėsi lietuviška daina ir šokiu, o prisiminimai, draugystės liko ilgam. Šventės metu vyksta ir kiti renginiai, kuriuose suvažiavusieji semiasi kultūros, žinių, mugėse perka lietuviškas prekes ir suvenyrus, bendrauja tarpusavyje ir su Lietuvos draugais lietuviškoje aplinkoje.

Lietuviai, vilniečiai kartais nuvertina šią šventę – kaip per daug didingą, masinę...

Užsienio lietuvių požiūris yra visiškai kitoks. Reikia, kad tokie susibūrimai vyktų periodiškai, nes jie telkia tautiečius, juos priartina prie Lietuvos, juos palaiko, padrąsina. Būtent kultūra labai dažnai tampa mus jungiančiu tiltu, ant kurio stovėdami matome, kokie esame skirtingi, ir kokie panašūs. Toliau nuo Lietuvos gyvenantieji trokšta lietuviško žodžio ir dainos, nes tai jiems nėra kasdienybė kaip vilniečiams.

Tad manote, kad tokios šventės stiprina lietuviškąją savastį?

Taip. Pavyzdžiui, dvi mano JAV gimusios dukterėčios su savo šeimomis dalyvavo Bostono šokių šventėje ir ketina kitais metais atvykti į Dainų šventę Lietuvoje. Tai ypač svarbu jaunoms šeimoms, norinčioms, kad jų vaikai pajustų tautos dvasią, suprastų lietuviškas kultūros tradicijas ir papročius, kad šoktų lietuviškus šokius, dainuotų lietuviškas dainas. Dainų šventė, dalyvių ruošimasis joje dalyvauti – tai priemonė sutelkti bendruomenę ir išlaikyti jos tradicijas. Kaip jau minėjau, negalima pamiršti ir socialinio, žmogiško aspekto – tos aplinkos, bendrystės, užsimezgusių pažinčių, kurios lieka visam gyvenimui, kaip ir gražūs prisiminimai.

Trumpai stabtelėjime prie užsienio lietuvių lietuviškosios tapatybės temos. Žinome, kad antros, trečios kartos išeiviai gali nebekalbėti lietuviškai, tuomet kur glūdi jų lietuviškumas?

Manau, kad svarbiausia yra būti lietuvių bendruomenės dalimi. Taip pat brangintinas susidomėjimas savo šaknimis bei pagarba šaliai, iš kurios yra kilusi šeima. Vis dėlto, manyčiau, svarbiausias yra bendruomeniškumo jausmas, žinojimas, kad priklausai bendruomenei, kurią vienija kultūra ir tradicijos, nepaisant skirtingų politinių pažiūrų, lietuvių kalbos įgūdžių ar interesų...

Tai svarbiausia yra kilmė, įsišaknijimas?

Amerikoje tai labai vertinama, nes visi turi skirtingas šaknis, ir kreipiantis į žmogų dažnai klausama, koks tu esi amerikietis? – Amerikos lietuvis, airis, italas, ar kt. Prieš kelis dešimtmečius, kai aš augau, kilmės šalies tradicijų puoselėjimas Amerikoje nebuvo skatinamas, vienu metu net kreivai į tai buvo žiūrima. Asimiliacija buvo normalus procesas. Bet vėliau požiūris pasikeitė: atsirado ne tik tolerancija, bet ir pagarba amerikiečio kilmei. Kaimyninė Kanada, kurioje vykdoma daugiakultūrinė politika, vienu metu net teikė valstybinę paramą lituanistinėms mokykloms ir ansambliams. Tai buvo nedidelė, bet vis tiek reikšminga simbolinė parama.

O kada požiūris Amerikoje pasikeičia?

Jis pasikeičia septintajame dešimtmetyje. O

Bernardinai.lt

LAIŠKAI

AMERIKOS „GINTARAS”

Spalio 25 d., penktadienį, 7 val. v. laikraštis „Draugas” surengė filmo apie daktaro Petro Kisieliaus gyvenimą peržiūrą. Renginyje dalyvavo daug žmonių, dauguma jų pažinojo dr. Kisielių arba bent buvo girdėję apie šią išpūdingą asmenybę. Filmo režisierius Vidmantas Valiušaitis, pristatydamas savo kūrinį, sakė, kad šiame filme tikriausiai ne vienas žiūrovas pamatys pats save.

Kai šviesa užgeso, išgirdome ramią įžanginę filmo muziką. Turbūt didžiausias išpūdis apie dr. Kisielių buvo tai, kad jis atrodė neapsakomai atsidavęs savo darbui, dainai, nemokamai gydydamas tuos, kurie negalėdavo susimokėti už daktaro paslaugas. Kolegos jį vadino „šventuoju” dėl jo darbo etikos ir atsidavimo savo pacientams, o iš pacientų gausybės galėjai suprasti, kiek jis buvo mylimas.

Filmas taip pat pasakojo apie daugybę kitų dr. Kisieliaus veiklų, tokių kaip jo vadovavimą Ateitininkams, dalyvavimą kitose lietuvių organizacijose, norą sukur-

ti lietuvišką bažnyčią, o taip pat jo labai darnų, paprastą asmeninį gyvenimą. Kolegos filme minėjo, kad visi kiti daktarai (ir jie patys, tikriausiai) išvyko į patogesnes ir turtingesnes vietas, bet dr. Kisieliūs gyveno tame pačiame name visą gyvenimą.

Buvo nuostabu matyti, kad filmas rodė ne tik nuostabią daktaro gyvenimo pusę, bet pasakojo ir apie tai, kaip jo šeima turėjo susigyventi su tėvo ir vyro nebuvimu namuose.

Po filmo dalinantis išpūdziais, girdėjau ir žiūrovų kritikos... Taip, filmas buvo labai įdomus, grojo graži muzika, matėme lietuvišką sodybą su nepakartojamais vaizdais, sužinojome, kad daktarui Kisieliui patiko operos arijos... Režisierius Valiušaitis minėjo, kad buvo bandyta gauti filmuotos medžiagos su pačiu Kisieliumi, bet tai nepavyko. Suprantama. Tačiau, būtų buvę malonu išgirsti kito operos atlikėjo įgarsintą melodiją, kurią dr. Kisieliūs mėgdavo dainuoti. Būtų buvę malonu matyti daugiau vaizdinės medžiagos iš daktaro laikų, galbūt televizinių įrašų iš to laiko.

Kiti žiūrovai minėjo, kad filmas buvo per ilgas ir daug informacijos kartojosi. Kita pastaba buvo tai, kad filmas galėjo būti labiau chronologiškai suderintas, nuo vaikystės iki mirties, bet didesnė įžangos dalis buvo skirta daktaro gyvenimui, kai jis jau praktikavo daugelį metų.

Bet, kaip ir minėjau, visas šis įvykis – filmo pristatymas – buvo labai malonus „Draugo” renginys. Žmonės turėjo progą pabendrauti vienas su kitu, pasimatyti, susipažinti. Atvyko net daktaro Kisieliaus vaikai. Po to filmo režisierius atsakinėjo į klausimus, pasakojo apie filmo kūrimą. „Draugas” paruošė vaises, jautėsi šilta ir maloni aplinka. Turbūt vienintelis dalykas, kurio norėtusi šiame pirmajame laikraščio renginyje – tai matyti daugiau jaunesnių lietuvių, besidominčių spauda ir Lietuvos kultūra, daile, spektakliais, opera ir pan.

Diana Čepšytė
Chicago, IL

Laiškų ir nuomonių kalbos stiliaus redakcija netaiso

TELKINIAI

Kartu šoko šeimnininkai ir svečiai – „Nemunas“ ir „Miestelėnai“.

Šventėje dalyvavo lietuvių vaikų šokių grupė „Skaidra“.

Argentinoje praūžė 36-toji „Imigrantų šventė“

Šių metų rugsėjo ir spalio mėnesių savaitgaliais Berisso mieste, Argentinoje, vyko „Imigrantų šventė“. Į ją susirinko daugiau nei 90,000 žmonių iš visos Argentinos. Lietuvių draugija „Nemunas“ surengė didelę parodą, kurioje pristatė Lietuvos kultūrą, tradicijas, patiekalus.

Berisse veikia didelė lietuvių bendruomenė. Iki Pirmojo pasaulinio karo čia buvo viena didžiausių Argentinos lietuvių kolonijų, į kurią atvyko apie 3,000 lietuvių.

Reikia pabrėžti, kad Berisso miestas yra oficialiai pripažintas ir paskelbtas Buenos Aires provincijos „Imigrantų sostine“. Lietuvių draugija „Nemunas“ yra „Imigrantų sąjungos organizacijos“ narė ir kiekvienais metais (jau 36-erius metus), organizuoja „Imigrantų šventę“. Dabar šią organizaciją sudaro dvidešimt imigrantų bendruomenių.

Šventės metu koncertavo garbės svečiai iš Lietuvos. Pirmą kartą „Imigrantų šventės“ istorijoje koncertavo senjorų šokių ansamblis „Miestelėnai“ iš Panevėžio miesto, kuris yra labai žinomas, taip pat lietuvių vaikų šokių grupė „Skaidra“, lietuvių jaunimo šokėjų grupė „Nemunas“, kurie labai gražiai sušoko 5,000 žiūrovų.

Lietuvių draugija „Nemunas“ iš Susivienijimo lietuvių Argentinoje draugijos į šventę pakvietė ansamblius „Mindaugas“ ir „Dobilas“, „Žiburinis“ ir „Gintaras“.

Lietuvių jaunimo tautinių šokių ansamblis

„Nemunas“ scenoje koncertavo kartu su ansambliu „Miestelėnai“. Draugija „Nemunas“ specialiai pakvietė „Miestelėnus“ koncertuoti kartu visą valandą tūkstančiams žiūrovų, kurie plojo nesustodami. Scenoje vienu metu sukosi šešiolika ansamblių porų.

2012 m. gruodžio 1 d. garsiai Panevėžio miesto choreografei, vaikų ir jaunimo liaudiškų šokių ansamblio „Grandinėlė“ ir senjorų šokių ansamblio „Miestelėnai“ meno vadovei Zitai Rimkuvienei buvo įteiktas Pasaulio folkloro Oskaras. Šį apdovanojimą už liaudiško šokio puoselėjimą ir jo sklaidą panevėžietei skyrė Tarptautinė folkloro asociacijų sąjunga. Pasaulio folkloro Oskaras buvo iškilmingai įteiktas šiemet Europos kultūros sostinė tituluotame Portugalijos Gimarainso mieste.

Senjorų šokių ansamblį „Miestelėnai“, 2013 m. spalio mėn. 12 dieną koncertavusį Berisso mieste, miesto Savivaldybės meras ansamblį paskelbė „Municipaliniu paveldu“, visiems ansamblio dalyviams suteikė „Garbės svečio“ vardus.

Mūsų lietuvių draugija šventės metu pristatė lietuviškus patiekalus – kugelį, keptą kiaulieną su kopūstais ir krienais, keptą kiaulieną su grybų padažu. Patiekalus mielai pirkto šventės dalyviai ir svečiai, jie visiems labai patiko. Buvo pristatytas ir pardavinėjamas alus „Kaunas“, kurį gamina lietuvių imigrantų anūkas iš Mar del Platos miesto. Šis alus svečiams taip pat buvo labai skanus. Buvo galima paragauti ir „Baltic Porter“ sti-

liaus alaus.

Paskutinę šventės dieną vyko paradas, kuriame dalyvavo daugiau nei devyniasdešimt bendruomenės narių, visi buvo pasipuošę tautiniais drabužiais. Jie žygiavo pagrindiniu Berisso miesto prospektu Avenida Montevideo šokdami pagal lietuvišką muziką. Daugiau nei 100 lietuvių bendruomenės narių su tautiniais drabužiais sušoko 10 kvartalų „Gumbinė“ bei kitus lietuviškus šokius, o tūkstančiai žiūrovų jiems plojo. „Nemunas“ taip pat pristatė Gedimino pilies bokšto maketą, iš kurio į dangų buvo paleisti Lietuvos vėliavos spalvų balionai.

Mūsų bendruomenę šventėje atstovavo lietuvių vaikų bendruomenės karalienė Amparo Cabrera Dulkė Bukutė ir Buenos Aires Provincijos lietuvių kolonijos karalienė Eunice Linkevičius (Linkevičiūtė).

Šventės teisėjų komisija išrinko šventės karalienę, šis titulas atiteko Lenkijos atstovei.

Per šventę buvo pavaizduota imigrantų kelionė į Argentiną (jie atplaukė laivu). Pasirodyme „Imigrantų reprezentacija – išlipimas iš laivo“, dalyvavo lietuvių bendruomenės nariai, apsirengę to laikmečio rūbais.

Vyko futbolo ir tinklinio turnyras.

Berisso lietuvių draugijos info ir nuotraukos

Imigrantų šventės paradas.

Lietuvių draugijos „Nemunas“ veikla

Lietuvių draugijos „Nemunas“ patalpose kiekvieną savaitę vyksta lietuvių kalbos kursai, kuriuos veda buvę Vasario 16-osios gimnazijos (Vokietija) mokiniai ir buvę Vilniaus universiteto studentai. Šie mokiniai ir studentai gavo stipendiją, todėl galėjo mokytis lietuvių kalbos bei papročių. Kiekvieną savaitę vyksta lietuvių tautinių šokių ansamblių repeticijos: Vaikų šokių ansamblio „Skaidra“, jaunimo šokių ansamblio „Nemunas“, senjorų šokių ansamblio „Griaustinis“ bei veteranų šokių ansamblio „Pipiras“. Iš viso dalyvauja apie 90 šokėjų. Taip pat prie mūsų lietuviško paminklo „Rūpintojėlis“ švenčiame Vasario 16-osios ir Kovo 11-osios minėjimus.

Gimtinėje paminėtos žymių kraštiečių A. Kezio ir E. Šulaičio gimimo sukaktys

ALGIS VAŠKEVIČIUS

Spalio mėnesį 85-erių metų sukaktį mini garsus žurnalistas, ilgametis „Draugo“ bendradarbis Edvardas Šulaitis bei fotomenininkas Algimantas Kezys. Abu jie gimė Vilkaviškio rajone – A. Kezys Vištytyje, o E. Šulaitis – Kybartuose. Spalio 25-ąją garsių kraštiečių atminimas paminėtas gražiu ir jaukiu renginiu Vilkaviškio krašto muziejuje Paežerių dvare.

Ta proga muziejuje buvo atidaryta A. Kezio fotografijų paroda „Formos švytėjimas“. Pristatydamas garsų fotografą, kultūros veikėją Vilkaviškio krašto muziejaus direktorius Antanas Žilinskas sakė, kad jis parengęs ir išleidęs daugybę meno albumų ir knygų, visada pasižymėjęs nepaprastu darbštumu ir kūrybiškumu.

A. Žilinskas informavo, kad lapkričio 12-ąją Lietuvos Respublikos Seime rengiama jubiliejinė A. Kezio paroda, kurios globėja – Seimo pirmininko pavaduotoja Irena Degutienė. Šioje parodoje daugiausia bus pristatomos Lietuvą vaizduojančios nuotraukos, tai siejama ir su Lietuvos pirmininkavimu Europos Sąjungos tarybai.

Menotyrininkas, rašytojas, teologas, filosofas ir fotografas A. Kezys daug dėmesio ir jėgų skyrė lietuvių meno puoselėjimui JAV. 1966 metais jis įkūrė lietuvių fotoarchyvą (dabar Stasio Budrio archyvas), Amerikos

Sukaktuvinininkus pristato A. Žilinskas.

darbštumo ir kruopštumo pavyzdys. Visi jo archyvai puikiai sutvarkyti, darbai suplanuoti. Jo fotografijos įvairios, man arčiau širdies yra jo klasikiniai darbai, o ne tie formos ieškojimai. Kartu esame praleidę daug laiko, daug keliavę, daug žmonių sutikę ir prisiminimai – patys šviesiausi”, – sakė Z. Kazėnas.

Apie fotomenininką savo prisiminimais pasidalino ir Vištyčio seniūnas Bronius Polita. Jis kalbėjo apie tai, kad prieš 15 metų A. Kezys atvyko į gimtąją Vištytį, norėdamas aplankyti savo gimtinę. Ežero gatvėje jis surado gimtąjį namą, tada dar buvo gyva jo pusseserė. Tai buvę nepamirštami susitikimai, Vištyčio miestelyje svečiai pasodino ažuoliukus, o A. Kezys pa-

Prisiminimais apie A. Kezį dalinasi Z. Kazėnas, apie E. Šulaitį – A. Vaškevičius.

tų išleisti atsiminimų knygą apie savo gyvenimą.

Planuojama šio muziejaus padalinį įsteigti Kybartuose, tuo rūpinasi ir buvęs Pasaulio kybartiečių draugijos pirmininkas Leonas Narbutis. Gyventi į Lietuvą sugrįžęs L. Narbutis šiomis dienomis vėl vieši Čikagoje ir žada jau artimiausiomis dienomis aplankyti E. Šulaitį ir tartis dėl dalies archyvo perdavimo.

A. Žilinskas perskaitė jubiliejaus proga E. Šulaičiui skirtą Lietuvos ministro pirmininko Algirdo Butkevičiaus sveikinimą, kuris pasirašytas spalio 25 dieną. Jame rašoma, kad „žurnalistika – tokia profesija, iš kurios negalima pasitraukti į pensiją. Seniai žinoma dar viena tiesa, kas žurnalistika – tai tiesiog gyvenimo būdas”.

Toliau premjeras rašo: „Jūs, gerbiamas Edvardai, esate žinomas Lietuvai daug seniau nei sugriuvo Lietuvą ir išeiviją skirianti siena. Jūs jau tada buvote lietuvių kultūros, o dar svarbiau – Lietuvos krepšinio propaguotojas Amerikoje. Tie „nekalti” ryšiai tarp tautos ir išeivijos iš esmės ir lėmė, kad net tiek metų gyvenus atskirai mūsų jau nereikėjo tarpusavyje supažindinti. Jūs esate geriausias pavyzdys, ką gali nuveikti viena asmenybė, jeigu ją už rankos veda atkaklumas ir pasišventimas savo tautai.

Neįkainojama ir Jūsų šiandieninė veikla, ilgametis vadovavimas išeivijos žurnalistams. Spauda visą laiką telkė ir vienijo lietuvių bendruomenes. Dabar tai dar svarbiau – kad išeiviai ne tik žinotų apie Lietuvos darbus, bet ir remtų jos siekius”, baigia sveikinimą A. Butkevičius, linkėdamas sveikatos ir tos ankstesnės, neregėtos energijos, kuri ir skiria žurnalistą nuo skaitytojo.

Šių eilučių autorius renginio metu papasakojo apie susitikimus su E. Šulaičiu Lemonte ir jo namuose Ci-

cero, apie jo neįkainojamą archyvą, kurį teko matyti savo akimis. Buvo paskaityta ištraukų iš prieš penkerius metus išleistos knygos apie E. Šulaitį „Lietuvybės riteris, sporto metraštinninkas”, taip pat iš A. Vaškevičiaus knygos „Amerika: ir tolima, ir artima”, kurios vienas skyrius skirtas E. Šulaičiui.

Minėjime išvakarėse šių eilučių autoriui laišką parašęs E. Šulaitis teigė: „Visus 64 metus Amerikoje aš daugiausia apie Lietuvą galvojau ir jaučiau pareigą, kiek sąlygos leido padėti Lietuvos žmonėms. Dažnokai važiavau į sovietinę Lietuvą ir ten nuveždavau tokios spaudos, kuri ten buvo uždrausta (teko rizikuoti savo kailiu). Tačiau tai dariau, nes žinojau, kad tai yra reikalinga. Spaudoje stengiausi rašyti tiesą apie tuometę Lietuvą (...) Vienu svarbiausių dalykų aš laikau mano pradėtos krepšinininkų išvykos į sovietinę Lietuvą suorganizavimą” (apie tai rašoma ir minėtoje knygoje apie E. Šulaitį).

Minėjime dalyvavęs buvęs E. Šulaičio klasės draugas Kybartų gimnazijoje Jonas Lebetkevičius džiaugėsi, kad jo Edvardas sugebėjo tiek daug pasiekti ir sakė, kad nuo mokyklos metų, kai jie buvo penkiolikmečiai, niekada nebuvo su juo susitikęs.

„Jis turbūt manęs neprisimins, bet jeigu pasakysiu, kad kai mus, 31 mokinį išrikiuodavo per fizinio lavinimo pamokas, tai rikiuotėje aš būdavau pagal ūgį priešpaskutinis, o jis – paskutinis. Tą visada prisimenu”, – pasakojo J. Lebetkevičius.

Renginio pabaigoje nuotaikingą pasirodymą surengė Vištyčio vidurinės mokyklos moksleiviai, kurie priminė sukaktuvinininkų biografijas, pasakojo lietuviškų šokių, pagrojo liaudiškų melodijų. Z. Kazėnas surengė konkursą-loteriją moksleiviams ir jougalėtojus apdovanojo dovanomis iš Amerikos bei savo darbais.

Dalyviai įdėmiai klausosi prelegentų pasakojimų apie jubilatus.

lietuvių bibliotekos leidyklą, 1980 m. Čikagoje įsteigė galeriją, jo rūpesčiu JAV išleista apie 100 knygų. Menininkas sukūrė daug dokumentinių filmų apie lietuvių išeivijos žymius asmenis, kultūros įvykius. Jis daug metų redagavo laikraštį „Žvaigždė”, pelnė įvairių apdovanojimų, 1999 metais buvo apdovanotas LDK Gedimino V laipsnio ordinu.

„Mano kelias – tai lyg kokio keliauninko, kurį žavi saulėlydžiai, šešėliai, atspindžiai, kartais ir veidai. Savo nuotraukose nieko nebandau įrodinėti, nieko nereklanuoti, tik dalinuosi džiaugsmu, kad atradau grožio spindulį kurioje nors žemės kerte”, – šie A. Kezio žodžiai cituojami būsimosios parodos kvietime.

Renginyje Paežeriuose apie A. Kezį pasakojo ir filmuotus kadrus rodė jo bičiulis, vienas garsiausių Lietuvos fotografų Zinas Kazėnas, su A. Keziu bendraujantis nuo 1986 metų. Kartu jie yra parengę apie 12 bendrų foto parodų – po 6 Lietuvoje ir Amerikoje.

„Man A. Kezys – neįtikėtino

reiškė norą gimtinėje surengti savo darbų parodą ir ji buvo atidaryta miestelio kultūros namų salėje, o darbai vėliau liko Vištytyje, jais seniūnas pasidalino ir su Vilkaviškio krašto muziejumi, bibliotekomis. Seniūnas užsiminė ir apie A. Kezio brolį Romą Kezį – žymų Amerikos lietuvių bendruomenės veikėją, žurnalistą, New Yorko „Laisvės žiburio” radijo steigėją, kuris prieš ketverius metus netikėtai B. Politai atsiuntė savo knygą „Nuo Vištyčio iki Niujorko”.

Renginio Paežeriuose metu buvo paminėtas ir E. Šulaičio 85-erių metų jubiliejus. Jau anksčiau jį pagerbė Cicero lietuviai (apie tai buvo rašyta „Drauge”), o šįkart garsų kraštiečių prisiminė jo gimtojo krašto žmonės.

A. Žilinskas perskaitė renginio išvakarėse gautą E. Šulaičio laišką, kuriame jis pasakoja apie savo gimimo sukakties minėjimą Cicero, taip pat dar kartą pakartoja savo pažadą dalį didžiulio ir neįkainojamo archyvo perduoti Vilkaviškio krašto muziejui. E. Šulaitis laiške užsimena, kad norė-

Nuotaikingas moksleivių pasirodymas.

A. Vaškevičiaus nuotraukos

Jie paaukojo gyvybes Vietname

Theodore Misheikis.

Frances A. Rochkes.

Ronald E. Rakunas.

Alan Paul Butkus.

GEDIMINAS INDREIKA

Mano kartos amerikiečiams, sulaukus 18 metų, buvo privaloma registruotis į „Selective Service System“ karinei prievolei. Tuo metu vyko Vietnamo karas, ir vienintelis būdas jaunuoliui atidėti karinę prievolę buvo įstoti į universitetą, iš ten gauti raštišką „deferment“ – laikiną atidėjimą, patvirtinantį, kad jis 2–S klasės studentas. Neturintiems savų išteklių studijoms padengti, dažniausiai kelias vedavo į kariuomenę. Nebuvo kitos išeities, 18-mečiai tuo metu neturėjo nei privilegijos balsuoti, nei (be retų išimčių) galimybės kuriuo kitu būdu išvengti prievolės. Dauguma pašauktųjų į „tour of duty“ Vietname todėl ir buvo iš „mėlynmarškinių“ darbininkų socialinio sluoksnio.

Civilinis karas kitoje pasaulio pusėje, Pietų Vietnamo džunglėse, 1965–1973 m. pasiėmė daugiau nei 58,000 amerikiečių gyvybių, iš jų nemažai jaunų Amerikos lietuvių. Pristatysiu keletą šių lietuvių herojų, kovojusių Vietname, jau pamirštų daugelio atmintyje, kad ir trumpus gyvenimo aprašymus. Jų likimą sprendė politikieriai per 40 metų amžiaus, sėdintys JAV Kongrese. Likimas kariam nesuteikė malonės sukurti šeimą, patiems planuoti savo ateitį ar ramiai gyventi savo pasirinktuose namuose. Likimas juos nubloškė į tolimąjį Vietnamą, kur užgeso jų gyvybės.

Pateikiu dešimties JAV karių biografijų ištraukas pagal žuvimo datą.

Theodore Misheikis gimė 1942 m. rugsėjo 8 d. Gyveno Brighton Park, 4528 S. Mozart, Čikagoje. Baigė lietuvių Nekalto Prasidėjimo parapijos mokyklą ir Kelly High School 1960 m. Įstojęs į kariuomenę 1962 m. įgijo SP4 specialisto, vėliau SGT laipsnį. Tarnavo 18-oje pėstininkų divizijoje „Vanguards“. T. Misheikis atvyko į Vietnamą 1965 m. birželio 25 d. Žuvo per susišaudymą su komunistais 1966 m. kovo 26 d. Palaidotas Šv. Kazimiero kapinėse.

Stanley George Yurgaitis gimė 1947 m. vasario 12 d. Harvey, Illinois. Į Marine Corps įstojo 1965 m., gavo PFC laipsnį. Žuvo 1966 m. kovo 27 d. Thua Thien, Vietname, per kovas su komunistais. Palaidotas Holy Sepulchre kapinėse Alsip, IL.

Francis Albert Rochkes gimė 1946 m. kovo 9 d.

Užaugo Pana, Illinois. Vaikystėje priklausė skautams. Pašauktas į kariuomenę 1965 m. gruodį, tarnavo Pirmosios Oro Kavalerijos 9-oje divizijoje, įgijo Warrant Officer W-I laipsnį. Buvo vedęs. Francis atvyko į Vietnamą 1967 m. spalio 2 d., tarnavo Bong Son bazėje. Per skrydį Quang Ngai jo sraigtasparnis buvo pašautas, jis žuvo vietoje 1967 m. rugpjūčio 9 d. Palaidotas Calvary kapinėse, Pana, IL.

Ronald E. Rakunas gimė Čikagoje 1945 m. gegužės 6 d. Įstojo į laivyną 1966 m., įgijo Quartermaster laipsnį. Atvyko į Vietnamą 1967 m. Žuvo 1968 m. kovo 24 d. Quang Nam provincijoje. Palaidotas St. Mary kapinėse, Evergreen Park, IL.

Alan Paul Butkus gimė 1947 m. birželio 25 d. Gyveno Roseland apylinkėje Čikagoje. Baigė Mendel High School 1965 m. Atsiųstas į Vietnamą 1967 m. gruodžio 18 d., tarnavo kariuomenės 25-oje pėstininkų divizijoje „Tropic Lightning“. Tuo metu vyko smarkiausios kovos per ištisą karą. Alan žuvo 1968 m. balandžio 12 d. mūšyje „Battle of Good Friday“, 13 km nuo Dau Tieng kaimo, Tay Ninh provincijoje. Palaidotas Šv. Kazimiero kapinėse.

Kęstutis A. Petrauskas gimė 1945 m. lapkričio 29 d. Vokietijoje. Baigė Šv. Jurgio pradinę mokyklą, mokėsi De LaSalle Institute ir Čikagos Aukštesniojoje lituanistinėje mokyklose. 1967 m. baigė University of Illinois elektros inžineriją bakalauro laipsniu. Pašauktas kariuomenėn tarnavo 25-oje pėstininkų divizijoje SP4 specialistu. Kęstutis atvyko į Vietnamą 1968 m. liepos 26 d. Paskirtas darbuotis radijo ryšių stoties centre Nui Ba Den kalno (Juodosios mergelės kalno) viršūnėje, Tay Ninh provincijoje. To kalno papėdėje slapstėsi ir Viet Cong komunistai. Žuvo nuo priešo artilerijos raketos 1968 m. rugsėjo 11 d.

Michael Valunas gimė 1948 m. birželio 2 d. Vokietijoje. 1966 m. baigė American International gimnaziją Vienoje. Studijavo inžineriją Drexel University, Philadelphia, PA. Įstojo kariuomenėn savanoriu, į 8-tą pėstininkų diviziją, įgijo SGT laipsnį. Valunas atvyko į Vietnamą 1968 m. liepos 14 d., tarnavo žvalgybos skautu. Žuvo Kontum, Vietname, 1969 m. kovo 24 d., nuo sovietinės gamybos automato šūvio. Valuno palaikai ilsisi kapinėse Austrijoje.

Joseph Stephen Saukaitis gimė 1949 m. rugsėjo 8 d. Gyveno Kulpmont, Pennsylvania. Joseph labai

mėgo žuvauti ir automobilių mechaniką. Įstojęs į laivyną 1968 m. įgijo aviacijos elektronikos laipsnį ATR2. Atvyko į Vietnamą 1969 m. vasarą. Žuvo Quang Nam miestelyje 1970 m. kovo 16 d. lėktuvo avarijoje kartu su kitais 23 įgulos nariais. Palaidotas Pennsylvania.

Michael V. Kuropas gimė 1948 m. sausio 9 d. Gyveno 5221 S. Rockwell St, Čikagoje. 1966 m. baigė Gage Park High School. Pašauktas į kariuomenę, treniravosi Green Beret ypatingose pajėgose. Apmokymą džunglių aplinkoje gavo Panamoje, įgijo SSG laipsnį. Atvyko į Vietnamą 1969 m. rugsėjo 9 d. Ant kalno prie Dak Seang, netoli Kambodžos sienos, buvo įkurdinta Green Beret žvalgybos stovykla (recon camp). 1970 m. balandžio 15 d. iš Kambodžos pusės Šiaurės Vietnamo armija (NVA) pradėjo antpuolį. Į pagalbą su papildomais kariais atskubėjo „Chinook“ sraigtasparniai; pirmas sėkmingai nusileido ant kalno. Antram sraigtasparniai artinantis, NVA kariai juos apšaudė. Michael Kuropas ir Dennis Neal ėmė evakuoti sužeistus JAV ir Pietų Vietnamo (ARVN) karius, tačiau netrukus jie buvo komunistų apsupti. M. Kuropas tą pačią dieną per susišaudymą žuvo. Buvo apdovanotas JAV sidabro žvaigžde.

Eugene J. Levickis gimė 1946 m. lapkričio 8 d. Gyveno ir mokėsi Čikagoje. Įstojęs į JAV laivyną tarnavo sraigtasparnio pilotu, įgijo HM3 (mediko corpsman) laipsnį. Tarnavo Kaneohe, Hawaii, kur laivyno draugai rašė, jog Eugene jiems išvirdavo skanius balandėlius. 1969 m. atvyko į Vietnamą. 1971 m. sausio 21 d. per skrydį Quang Nam provincijoje E. Levickio „Chinook“ sraigtasparnis buvo pašautas virš kalno nr. 363, už 5 km nuo Ha Tan. Jis žuvo kartu su keturiais kitais įgulos nariais. E. Levickis pelnė „Purple heart“ apdovanojimą. Palaidotas Šv. Kazimiero kapinėse.

Amerikos įsiveržimas į Vietnamą 1965 m. iš pradžių teikė vilčių išsaugoti Pietų Vietnamo laisvę ir atlaikyti komunizmo plėtimąsi pietryčių Azijoje. Šiame kare JAV pirmąkart panaudojo „oro mobilumą“ taktiką – sraigtasparniais skraidino karius į konflikto zoną. Amerikiečių kariai buvo drąsūs, pasišventę, nepanikavo ir sunkiomis sąlygomis saugojo kaimus nuo Viet Cong puolimų.

Nukelta į 11 psl.

Kęstutis A. Petrauskas.

Michael Valunas.

Joseph S. Saukaitis.

Eugene J. Levickis antkapio akmuo Šv. Kazimiero kapinėse.

LIETUVA IR PASAULIS

Vėlinės – tauri gyvųjų ir mirusiųjų susitikimo šventė

Vilnius (ELTA) – Mirusiųjų diena – Vėlinės – nuo seniausių laikų minimos lapkričio 2-ąją. Vėlinių dieną visose katalikų bažnyčiose meldžiamasi tik už mirusiuosius, giedamos psalmės, kalbamos maldos, einamos procesijos, lankomi kapai. Lietuvoje ilgai tikėta, kad per Vėlines žemėje lankosi mirusiųjų vėlės. Jos grįžtančios Visų šventųjų vidurnaktį ir visais keliais traukiančios į bažnyčią melstis. Devynioliktojo amžiaus viduryje Lietuvos kaimuose buvo paprotys Vėlinių išvakarėse gerai iškūrenti pirkį, kad grįžusios giminės vėlės galėtų sušilti. Joms būdavo paliekama ir vandens bei maisto.

Prasidėjo pratybos „Baltijos šeimininkas 2013“

Ryga (ELTA) – Spalio 31 d. Baltijos šalyse prasidėjo pratybos „Baltijos šeimininkas 2013“ (angl. „Baltic Host 2013“). Kasmetinės pratybos šiais metais tapo platesnio masto NATO greitojo reagavimo pajėgų pratybų „Tvirtas džiazas“ (angl. „Steadfast Jazz 2013“) sudėtine dalimi. Pratybose dalyvauja apie pusantro šimto karių ir civilinių įstaigų atstovų iš trijų Baltijos šalių, taip pat atstovai iš Bulgarijos, Italijos, Jungtinių Amerikos Valstijų, Jungtinės Karalystės, Nyderlandų, Norvegijos, Prancūzijos,

Slovėnijos, Turkijos ir Vokietijos. Pratybų „Baltijos šeimininkas“ atstovai kartu mokysis priimti atvykstančias sąjungininkų pajėgas galimos krizės atveju. Bus vertinamas valstybių pasirengimas atvykstantiems sąjungininkams užtikrinti visą reikalingą infrastruktūrą, aprūpinimą, suteikti pastiprinimą. Nuo 2009 m. kasmet rengiamoms pratyboms „Baltijos šeimininkas“ pakaitomis vadovauja viena iš Baltijos šalių. Šiemet vadovaujančioji šalis yra Latvija, kurioje ir šis kurs vadovaujantis pratybų štabas.

Rusija toliau šmeižia Lietuvą

Vilnius (ELTA) – Valstybinės Rusijos televizijos „Pirmasis kanalas“ toliau pila purvą ant Lietuvos. Keršydama už kai kurių šios televizijos laidų uždraudimą, populiari televizija parengė dar vieną šmeižtu persunktą laidą apie Sausio 13-osios įvykius. „Pagal Lietuvos įstatymus, aš šiandien vėl neįsiu sovietų okupacijos faktus“, – tokiais žodžiais laidą pradėjo jos vedėjas. Po tokio pristatymo sekė laida apie kai kurių „Pirmojo kanalo“ laidų uždraudimą Lietuvoje ir iškeltą bylą šmeižtą paskelbusiems žurnalistams. Padėkojęs už tariamą reklamą, laidos vedėjas priminė, kad ginti Pirmojo Baltijos kanalo ėmėsi Rusijos premjeras Dmitrijus Medve-

devas; ši istorija susiejama su lietuviškų pieno produktų draudimu. Laidos rengėjai tvirtino, kad Sausio 13-osios tragedija ir Lietuvos okupacija pripažįstama tik pačioje Lietuvoje. Po to Rusijos televizija dar kartą pakartojo skandalinę laidą apie antirusiškas akcijas prieš Lietuvoje gyvenančius rusus, nepriklausomybės pradžioje skleidžiamą melagingą informaciją apie Sovietų Sąjungą. Vilniaus televizijos bokšto ir LRT pastato užėmimą Rusijos televizija prilygino išvadavimui iš nacionalistų rankų. Rusijos televizija dar kartą šmeižė, kad televizijos bokšto gynėjus žudė patys lietuviai.

Prokuratūrai nepavyksta nustatyti N. Venckienės buvimo vietos

Vilnius (BNS) – Šią savaitę sueis pusė metų, kai buvo paskelbta Seimo narės Neringos Venckienės paieška. Per tą laiką prokurorams nepavyko nustatyti tikslios parlamentarės buvimo vietos, nors Lietuvos policija jau vasarą paskelbė, kad jos buvimo vieta žinoma. Prokurorės Ninos Raugienės teigimu, dar nesulaukta visų atsakymų į teisinės pagalbos prašymus iš užsienio valstybių. Į užsienį išvykusi buvusi teisėja, Seimo narė N. Venckienė per atstovus rugsėjį perdavė žinią, kad ji sieks ekstradicijos bylos. „Laukiu ekstradicijos bylos, kurioje su prašymu užsienio valstybei Gene-

ralinė prokuratūra pateiks visą vaizdo įrašą, darytą 2012 m. gegužės 17 d. Garliavoje, kur mergaitei ant galvos metama antklodė, kur aš, būdama teisėja, esu žalojama, kur vaikui rankas plėšia Vaiko teisių apsaugos tarnybos darbuotoja, kur pareigūnai leidžia L. Stankūnaitei draskyti mažą mergaitę“, – laiške tada teigė parlamentarė. „Jos išvykimas – vienintelė teisinė galimybė perkelti bylą į užsienio valstybės teismą“, – teigė Seimo narės sutuoktinis ir „Drašos kelio“ partijos vicepirmininkas advokatas Aidas Venckus.

Vokietija ir Brazilija pasiūlė JT priimti rezoliuciją prieš šnipinėjimą

Berlynas (BNS) – Vokietija ir Brazilija kreipėsi į Jungtines Tautas (JT), prašydamos priimti rezoliucijos projektą, kuriuo raginama gerbti teisę į privatumą skaitmeniniame amžiuje. Rezoliucijos projektą, kuriame konkrečios šalys neminimos, svarstys Generalinės Asamblėjos komitetas, atsakingas už žmogaus teises. Dokumentu Asamblėja raginama išreikšti susirūpinimą dėl žmogaus teisių pažeidimų, atsiradusių dėl komunikacijų sekimo. Šalys raginamos ginti savo teisę į privatumą, įtvirtintą tarptautinėje teisėje. Rezoliucija skatina nutraukti visuotinę elektroninį šnipi-

nėjimą ir pažymi, kad nelegalus asmeninių duomenų rinkimas yra stiprus kišimasis į privatumą. JAV sulaukė sąjungininkų pasipiktinimo dėl įtarimų šnipinėjimu, kurie kilo amerikiečiui informatoriui Edward Snowden paskelbus slaptus žvalgybos dokumentus. Vokietijos vidaus reikalų ministras Hans-Peter Friedrich pareiškė, kad jis pasistengs surasti būdą surengti E. Snowden pokalbį su Vokietijos pareigūnais, jei tik šis yra pasiruošęs pateikti detalių apie NSA darbą, įskaitant ir detales apie galimą Vokietijos kanclerės Angela Merkel šnipinėjimą.

Japonija ir Rusija susitarė dėl karinių jūrų pajėgų bendradarbiavimo

Japonijos ir Rusijos susitarimas.

ELTA nuotr.

Tokijas (ELTA) – Lapkričio 1 d. Japonijos ir Rusijos užsienio reikalų bei gynybos ministrai susitarė, kad šalių laivynai dalyvaus bendrose pratybose. Šis susitarimas rodo šiltėjančius santykius tarp valstybių, kurios dar nėra pasirašiusios taikos sutarties po Antrojo pasaulinio karo. Japonijos vyriausybės dokumente, paskelbtame po susitikimo, teigiama, kad ministrai susitarė, jog Rusijos ir Japonijos karinės jūrų pajėgos dalyvaus bendrose kovos su piratavimu

bei terorizmu pratybose. „Bendradarbiavimas saugumo srityje būtinas gerinant santykius tarp Japonijos ir Rusijos“, – pareiškė Japonijos užsienio reikalų ministras Fumio Kishida žurnalistams po susitikimo su Rusijos užsienio reikalų ministru Sergejumi Lavrovu ir abiejų šalių gynybos ministrais Itsinori Onodera ir Sergejumi Šoiga. F. Kishida sakė tikintis, kad susitikimas padės sustiprinti tarpusavio pasitikėjimą ir teigiamai paveiks derybas dėl taikos sutarties.

Pakistane sustiprinta kovinė parengtis

Islamabadas (ELTA) – Pakistano saugumo pajėgos sustiprino kovinę parengtį, kai per JAV bepiločio orlaivio ataką, manoma, buvo nukautas Pakistano Talibano vadas Hakimullah Mehsud. Pasak vietinės žiniasklaidos, H. Mehsud laidotuvės įvyko nepaskelbtoje vietoje Šiaurės Varizistane. Šeštadienį taip pat surengtas Talibano vadovybės susitikimas, kurio metu buvo išrinktas naujas vadovas. H. Mehsud ir dar keturi žmonės, tarp jų ir H. Mehsud asmens sargybiniai, žuvo, kai į jų automobilį pataikė keturios raketos šiaurės vakarų regione. Pasak Pakistano vidaus reikalų mi-

nistro Chaudhry Nisar, bepiločio orlaivio ataka siekta pakenkti taikos deryboms tarp Talibano ir Pakistano premjero Nawaz Sharif vyriausybės, laimėjusios rinkimus gegužę ir žadėjusios šaliai atnešti taiką. Pakistano vyriausybė nekommentavo H. Mehsud mirties ir griežtai pasmerkė bepiločio orlaivio ataką, įvykdytą pažeidžiant Pakistano suverenumą. H. Mehsud buvo vienas labiausiai ieškomų žmonių Pakistane, už kurio galvą JAV Federalinis tyrimų biuras siūlė 5 mln. JAV dolerių premiją. Manoma, kad jis buvo atsakingas už tūkstančių žmonių žūtį.

Izraelis bombardavo Siriją

Damaskas (BNS) – JAV patvirtino, kad Sirijos karinius objektus šalia Latakijos atakavo Izraelio karinės oro pajėgos, baimindamosi, kad į opozicijos rankas nepatektų pavojingas rusų gamybos ginklas S-125. Apie Sirijos oro pajėgų bazės sunaikinimą

anksčiau pranešė kelios arabų žiniasklaidos priemonės, tačiau Izraelis šių žinių nekommentuoja, o oficiali Sirijos valdžia šį karinį incidentą išvis neigia. Libano karinės pajėgos yra užfiksavusios šešių Izraelio lėktuvų skrydį virš Libano teritorijos.

ŠVENTADIENIS

Prisiminti mirtį – švęsti gyvenimą

KUN. RAMŪNAS MIZGIRIS, OFM

Pirmosios dvi lapkričio dienos – Visų Šventųjų šventė ir mirusiųjų paminėjimas – mus kviečia akimirka stabtelti ir pamąstyti apie tai, kas esame ir kas būsime. Žvelgdami į artimųjų kapus jaučiame, kad šis gyvenimas iš tikro yra ilgesnė arba trumpesnė akimirka, dovanota Dievo ir besitęsianti anapus šio gyvenimo.

Kiekvienas žmogus ir visais laikais sutinka su šv. Augustino († 430) pasakytais žodžiais: „Kai gimsta žmogus, galima svarstyti: ar jis bus geras, ar blogas; gal bus turtingas, o gal vargšas; gal gyvens ilgai, o gal ne. Bet niekas nesako: gal mirs, o gal nemirs. Vienintelis visiškai aiškus gyvenimo dalykas.”

Mirtis – tai demokratiškiausias iš visų įvykių. Tačiau pats didžiausias žmogaus instinktas yra mirties atmetimas. Jei galėtume išgirsti tylų šauksmą, kuris kyla iš žmonijos, tai išgirstume siaubinga riksmą: „Nenoriu mirti!”

Bet kodėl biblinė išmintis kviečia žmones prisiminti mirtį (Ps 90, 12)? Atsakymas – paprastas. Todėl, kad mes, žmonės, pasirinkome minties apie mirtį išstūmimą. Apsimetame, kad ji neegzistuoja, arba geriausiu atveju egzistuoja tik kitiems, bet ne mums.

Po Antrojo pasaulinio karo viename Vakarų Europos miestų iškilo naujas prabangus mikrorajonas. Buvo nuspręsta ten nestatyti bažnyčios. Priežastis: varpų skambesys už mirusį ir laidotuvių vaizdas gali drumsti nuomininkų „ramybę”.

Paradoksalu, kad XX a. antroje pusėje, drastiškai apnuoginus žmogaus kūną ir sudievinus seksualumą, tabu tapo mirtis. Reikia paslėpti mirtį arba ją paversti spektakliu. Sekuliarizuotame pasaulyje ji yra blaškanti realybė, kuri sumenkina skambias kalbas, desakralizuoja visus stabus. Žodžiu, papiktinanti realybė, kurios reikia kruopščiai vengti.

Ir vis dėlto šiandien, lankydami kapines, sustoję trumpai maldai prie brangių žmonių kapo, mes negalime apeiti šios tikrovės, negalime jos ignoruoti. Mirtis neišvengiamai perkelia pokalbį apie gyvenimą. Kodėl gyvenama? Kam gyvenama? Kaip gyvenama? Ant paminklų užrašomos dvi datos: gimimo ir mirties. Kas tarp tų dviejų datų randasi? Kokiomis vertybėmis ir idėjomis ši žmogaus egzistencija buvo užpildyta?

Pasiruošimas mirti nereiškia pasyvumą. Gyvenimas nėra laukimo salė, kurioje geriau ar blogiau įsitaisome iki kol atvyks traukinys vežantis mus į anapus. Gyvenimas yra kelionė, išpareigojimas, meilė. Tačiau svarbu nesumaišyti gyvybingumą su nerimu, tobulėjimą su bėgimu, pilnatvę su audringumu, augimą su kaupimu.

Biblija mato žmogaus ir visatos gyvenimą kaip nėščios moters būseną (Jn 16, 21; Rom 8, 18–23). Tą dieną gimsta naujas žmogus, kuriam lemta gyventi amžinai. Ankstyvojoje Bažnyčioje krikščionių mirties diena buvo švenčiama iškilingai ir vadinama „gimimo diena” (lot. *dies natalis*) arba perėjimu iš gyvenimo į Gyvenimą (lot. *transitus*).

Žmogus, susivienijęs su Kristumi ir išsaugojęs pašvenčiamąją malonę, mirties dieną gimsta danguje. Gyvenimas prie kapo ne baigiasi, o prasideda. Todėl laidotuvių apeigos būdavo džiugios ir iškilingos, liturginiai drabužiai – balti, šalia mirusiojo degdavo Velykinė žvakė.

Ši tradicija pamažu kito viduramžiais: baltą arnotą ir dalmatiką pakeitė juoda spalva, mirties ir Paskutinio teismo diena atrodė kaip „rūsybės diena” (lot. *dies irae*), kurios žmogus dažnai laukdavo su baime ir liūdesiu.

Situacija lyg ir turėjo keistis po Vatikano II Susirinkimo: juoda liturginė spalva buvo pakeista į violetinę, o laidojant vaikus iki septynerių metų – į baltą. Tačiau ir šiandien laidotuvių metu matome daug liūdesio ir nevilties.

Vadinasi, spalvos pakeitimas liturgijoje nėra esminis dalykas – reikia pakeisti širdies žvilgsnį į amžinybę. Būdami gyvi pasirenkame gyvenimą, vedantį į šventumą, tada mirdami pereiname iš gyvenimo į Gyvenimą, gimstame Dievo šviesoje. „Man gyvenimas – tai Kristus, o mirtis – tik laimėjimas” (Fil 1, 21), – sako šv. Paulius.

Pasaulyje gali egzistuoti vienas vienintelis liūdesys – liūdesys, kad nesi šventas, nesi vienybėje su Jėzumi Kristumi, o pasilieki sunkioje nuodėmėje ir paviršutiniškame tikėjime, kuris gyvenimo nei ugdo, nei perkeičia.

Krikščionis pirmiausia turėtų būti gyvenimą švenčiantis žmogus. Iš kapinių reikia parsinešti tvirtą gyvenimo su Kristumi troškimą. Juk kapinėse esantys kryžiai mus padrąsina gyventi ir siekti šventumo. Jie kalba apie Nukryžiuotojo prisikėlimą (Lk 24, 1–6). Kryžiaus dėka Kristus metė neįtikėtiną iššūkį mirčiai: „Mirtie, aš būsiu tavo mirtis!”

Bernardinai.lt

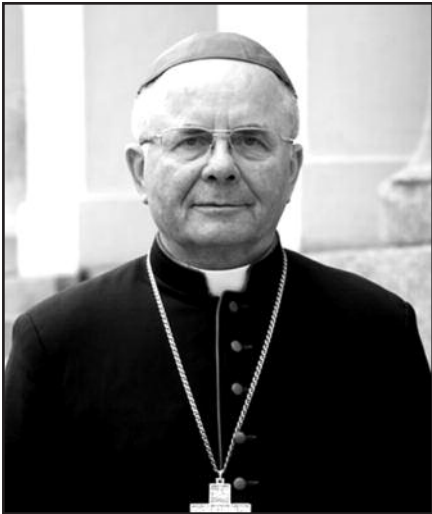
PRENUMERUOKIME IR SKAITYKIME
„DRAUGĄ”!

DATOS ir SUKAKTYS

Lapkričio pirma savaitė

Lapkričio 4 d.

- 1942 m. mirė **Pranas Dovydaitis** – Nepriklausomybės Akto signataras, Ministras pirmininkas, teisininkas, filosofijos mokslų daktaras, profesorius, ateitininkų vadovas, enciklopedistas, apie 40 periodinių leidinių redaktorius ir leidėjas (gimė 1886 m.).
- 1956 m. sovietinė armija įsiveržė į Budapeštą, kad nuslopintų Vengrijos sukilimą.
- 1985 m. Vilniuje mirė **Lionginas Šepka** – lietuvių liaudies skulptorius, vienas žymiausių dievdirbių. Kurti pradėjo 1950 m. (sukrėstas brolio mirties). Sukūrė apie 1,500

Arkiv. Sigitas Tamkevičius.

skirtas vyskupu. 1996 m. gegužės 4 d. – Kauno arkivyskupu metropolitu. 1999–2002 m. ir nuo 2005 m. Lietuvos vyskupų konferencijos pirmininkas. VDU Katalikų teologijos fakulteto Didysis kancleris, Kauno arkivyskupijos „Caritas” pirmininkas.

Lapkričio 8 d.

- 1953 m. mirė **Mečislovas Reinys** – arkivyskupas, teologijos ir filosofijos profesorius, Lietuvos užsienio reikalų ministras, politinis kaliny, kankinys (gimė 1884 m.).

Lapkričio 9 d.

- 1829 m. gimė **Martynas Sederevičius** – kunigas, religinių raštų leidėjas, vertėjas, knygnešys (vadintas knygnešių tėvu) (mirė 1907 m.).

Lapkričio 10 d.

- 1903 m. S. Peterburge gimė **Simas Sužiedėlis** – pedagogas, rašytojas, istorikas, publicistas, redaktorius, visuomenininkas, vienas ateitininkų vadovų ir ideologų. 1918–1920 m. mokėsi Vilniaus lietuvių gimnazijoje. 1924 m. baigė Kauno „Aušros” gimnaziją. Lietuvos universitete studijavo istoriją ir filosofiją. 1939–1940 m. buvo Lituanistikos instituto bibliotekos ir archyvo vedėjas. Dėstė visuotinę istoriją Vytauto Didžiojo universitete. Dirbo Lituanistikos institute, vėliau buvo Mokslų akademijos mokslinis sekretorius, VDU Filosofijos fakulteto prodekanas. 1946–1948 m. Hanau, Vokietijoje, lietuvių gimnazijos mokytojas. 1949 m. persikėlė į JAV. 1950–1965 m. – „Darbininko” redaktorius. 1966–1978 m. redagavo „Lietuvių enciklopediją”, parašė jai daug straipsnių. Ateitininkų Federacijos vadas (1952–1963). Parašė kn.: „Vytautas Didysis ir jo žygiai” (1935), „Kautynės ties Šiauliais” (1936), „Šv. Kazimieras” (1985) ir kt. (Mirė Brocton, MA, 1985 m.).
- 1944 m. mirė **Juozas Zikaras** – vienas pirmųjų profesionalių Lietuvos skulptorių, profesorius (gimė 1881 m.).

J. Zikaras. Laisvės statula Kaune.

Liongino Šepkos drožiniai.

medinių skulptūrų: apvalių žmogaus ūgio statulų, žvėrių ir paukščių figūrėlių, bareljefų, horeljefų. Kūryboje vyravo religinė tematika, legendų, dainų, gamtos motyvai. Skulptūros sukurtos 1950–1960 m. yra monumentalios, stilizuotos. Jų paviršius gausiai ornamentuotas (paminklai broliui ir tėvams). Bareljefai (dekoratyvinės kompozicijos, portretai) dažniausiai dvipusiai, suskaidyti į kelias plokštumas. Į jas dažnai įkomponuotas tekstas („Paskutinė vakarienė”, „Bėgimas į Egiptą”, „Barbora Radvilaitė, „Vytautas”). L. Šepkos drožinių paroda Rokiškio krašto muziejuje atidaryta 1971 m. (Gimė Šiaudinėje, Rokiškio r., 1907 m.).

Lapkričio 5 d.

- 1923 m. gimė **Antanas Leonardas Rubšys** – prelatas, vertėjas, Šv. Rašto profesorius (mirė 2002 m.).

Lapkričio 6 d.

- 1879 m. gimė **Kazimieras Būga** – kalbininkas, vienas žymiausių lietuvių kalbos tyrinėtojų, profesorius (mirė 1924 m.).
- 1893 m. mirė **Piotr Čaikovskij** – rusų kompozitorius romantikas. Jis sėkmingai derino rusiškas liaudies melodijas ir tarptautinius elementus (gimė 1840 m.).
- 1918 m. gimė **Vincas Natkevičius** – literatūrologas, pedagogas, rezistentas (mirė 1999 m.).

Lapkričio 7 d.

- 1938 m. Gudonyse, Lazdijų r., gimė **Sigitas Tamkevičius** – Kauno arkivyskupas metropolitas. 1955 m. baigė Seirijų vidurinę mokyklą, įstojo į Kauno tarpdiecezinę kunigų seminariją. 1957–1960 m. tarnavo sovietinėje armijoje, po kurios tęsė mokslus. 1962 m. vyskupo Petro Maželio įšventintas į kunigus. 1968 m. tapo jėzuitu. 1969 m. valdžiai uždraudus kunigausti, dirbo metalo gamykloje, vėliau Prienų melioracijos statybos valdyboje. 1972–1983 m. redagavo „Lietuvos katalikų bažnyčios kroniką”. 1978 m. lapkričio 13 d. kartu su keturiais kunigais įkūrė Tikinčiųjų teisėms ginti katalikų komitetą. Buvo persekiojamas sovietų valdžios. 1983–1988 m. kalėjo sovietiniuose lageriuose. 1989–1990 m. Kauno kunigų seminarijos dvasios tėvas, 1990–1991 m. seminarijos rektorius. 1991 m. gegužės 4 d. pa-

3. Lietuviai Didžiojoje lenkų emigracijoje (1831–1863 m.)

Lenkijos ir Lietuvos laisvės kovų kalendoriuje kone kiekvienai kartai teko po sukilimą ir patirto pralaimėjimo kartėlio dozę. Palaidoję savo išsivadavimo viltis kartu su Napoleono Bonaparto armados žlugimu, išbarstę energingiausios krašto jaunuomenės kaulus prie apledėjusios Berezinos krantų ar Elsterio upės sraunumoje, lenkai ir lietuviai vėl ir vėl jas gavinę konspiracijoje bei samoksluose, studentų ir mokinių rateliuose, kur romantiškos idėjos pranoko sveiko proto svorį. 1830–1831 m. suliepsnojęs Lapkričio sukilimas (mat tą mėnesį jį pradėjo varšuviečiai kovotojai) persimetė Lietuvon, nuvilnijo per visą rusų valdomą kraštą, įtraukdamas į kovų verpetą dešimtis tūkstančių bajorų ir net valstiečių. Pralaimėjimas lėmė naujus išbandymus nelaimingai tautai: tūkstančiai žuvusių, ištremtų į Rusijos gilumą ir į tolimus pakraščius. Tai buvo ir nauja riba emigracijos istorijoje, kuri lenkų tradicijoje ėgijo *Didžiosios emigracijos* simbolinį statusą, o lietuvių atmintyje nugrimzdo į neatpažintų, nesuprastų, neįvertintų praeities reiškinių dugną. Vėl dėl tos pačios anksčiau aprašytos priežasties – lietuviai ir lenkai, lietuvybė ir lenkybė tada ir gimtojoje žemėje, o dar labiau emigracijoje, buvo susimaišiusi į viena, o neįmanomumas atskirti vienus nuo kitų etnolingvistinius savo tapatumo pamatus liejančiai modernios lietuvių tautos istorijai krėtė sudėtingas išdaigas.

Paradoksalu, kad prie *Didžiosios emigracijos* terminų ir vaizdinių įtvirtinimo lenkiškojoje tradicijoje prisidėjo lietuvis (ir lenkas), Žemaitijos kunigaikštystės pilietis ir patriotas, Telšių pavieto bajoras Liubomiras Gadonas (1831–1908), lenkiškai parašęs pirmąjį solidų XIX a. politinės lenkų emigracijos istorijos veiklą⁸⁷. Iš Livonijos riterių šaknies kilusi Gadonų giminė paliko raiškius pėdsakus žemaičių žemėje. Istorikas ir 1863 m. sukilėlis Žemaitijoje pats ilgus dešimtmečius praleido emigracijoje, tarnavo kunigaikščio Vladislavo Čartoriskio sekretoriumi Paryžiuje, kurį laiką buvo Paryžiaus lenkų bibliotekos direktorius. Tad nuolat buvo prie emigracijos istorijos šaltinių ir dalyvavo procesuose. Jo istoriniame pasakojime taip pat daugiau negu kituose, ypač vėlesniuose lenkiškos istoriografijos darbuose, sekama lietuviška emigracijos gija. Lietuviai kartu su lenkais pasipriešinę Rusijos imperijos armijoms buvo it kovos broliai, bet ir broliai nereiškia vieną ir tą patį.

Didžiosios emigracijos misija buvo nulemta tos politinės aplinkybės, kad į Prancūziją 1831 m. pasitraukė didelė dalis abiejų tautų elito, kuris liko ištikimas idėjoms, dėl kurių liejo kraują mūšiuose. L. Gadonas įtvirtino istoriografijoje tokį požiūrį į epochą po sukilimo:

... tą akimirką, kada įvykių audros sudaužyta ir išnaikinta Lenkija labiau nei bet kada anksčiau reikalavo ramaus darbo, susikaupimo ir blai-vaus susitaikymo su tikrove, ta sauja brolių išeivijoje, iš atstumo, ne tik savo veikla, bet ir pačios savo būties žavesiu palaikė kažin kokią neapibrėžtą nerimą, žadino kažkokį laukimą ir viltį, kurios atitraukdavo krašto visuomenės protus nuo svarbiausių naminių reikalų, o viliodavo prie išorinių apgaulingų iliuzijų.⁸⁸

KARKLO DIEGAS
lietuvių pasaulio istorija
EGIDIJUS ALEKSANDRAVIČIUS
26

Išsiveždama pralaimėtos kovos idėjas politinė emigracija dažniausiai gebėdavo jas išsaugoti, tada kaip tiesiogiai nugalėtojų, okupantų represijų slegiami krašto žmonės turėdavo norom nenorom prisitaikyti prie susiklosčiusių sąlygų, praktiniuose kasdienybės darbuose atkurti ūkį, auginti vaikus ir iš naujo kauptis ateičiai. Toks politinės *karių* ir *poetų* emigracijos charakteris pasireiškė ne vieną pasikartojančios istorijos akimirką: mažesniu mastu tai nutiko po 1863 m., o II pasaulinio karo pabėgėliai ir politiniai emigrantai iš Lietuvos darsyk patyrė, ką reiškia būti didžiaja emigracija.

1831 m. vasara baigėsi generolo Antano Gelgaudo (Gielgud) vedamų lenkų ir lietuvių sukilėlių dalinių pasitraukimu iš Žemaitijos ir internavimu Prūsijoje. Tai buvo ir paskutinis generolo gyvenimo momentas: perkirtus valstybių sieną, prie Gelgaudo prijojo 0 ir, sušukęs: *Išdavike...*, – nušovė jį savo pistoletu. Atentato vykdytojas buvo persekiojamas prūsų, bet vis tiek sugebėjo prasibrauti į Prancūziją, kuri vėl tapo emigrantų prieglobsčiu.

Internuotų karių stovyklose Prūsijoje pynėsi skirtingi elgesiai ir jausmai. Patys eiliniai Prūsijos žmonės simpatizavo pasidavusiems kovotojams. Tačiau pagal Rusijos ir Prūsijos susitarimą internuotis galėjo tik karininkai – eiliniai (tarp jų buvo daugiausia lietuviai ir žemaičiai) – turėjo būti sugrąžinti rusams. Šie skelbė amnestijas, bet ne pirmą ir ne paskutinį kartą Lietuvos istorijoje laužė duotus pažadus. Dauguma sugrįžusių buvo penkiolikai metų įtraukti į Rusijos kariuomenės dalinius, prieš kuriuos dar nesenai mušėsi sukilimo laukuose. Tad internavimo akimirka daugelis eilinių buvo pakelti į puskarininkius ir taip išvengė negeistinos lemties rusų rankose. Per keliolika mėnesių įvairiais keliais Prancūziją pasiekė apie būriai emigrantų, kurių laukė labai prieštaringas likimas. Vienoje pusėje idėjų kova ir laisvės misija, kitoje – sveiko proto ir tikrovės slėgis.

L. Gadonas parašys:

...Šalia viso kito emigracija išsivedė su savimi jaunimo žiedą ir inteligentijos viršūnėles, ir tuo būdu ilgesniams laikui atėmė krašto veikliausius gavalus iš aukščiųsių proto sferų, kurių pertekliaus ir taip nejuto, ir kurie ilgalaikėje išeivijoje be didesnės naudos kraštui gaisintis turėjo. Tačiau atsiminkime, kad išeivija susikūrė iš išskirtinių žmonių, iš tautos elito: ji apėmė senatorius, [seimo] deputatus, ministrus, generolus, mokslininkus, pro-

fesorius, poetus, literatus, turtingus bajorus, stambesnius ir smulkesnius žemvaldžius, valdininkus ir visą minią vyresnių ir jaunesnių karininkų, o taip pat akademikus ir aukštųjų mokyklų studentus, o iš viso bendro skaičiaus – maždaug nuo 9000 iki 10 000 galvų – eiliniai ir prastuomenė sudarė santykinai mažą, t. y. gal ketvirtą dalį.⁸⁹

Maištingasis abiejų tautų žiedas atsидūrė tartum verdančiame emigrantų katile, kuriame paprastos kasdienės ramaus gyvenimo vertybės buvo ne tik kad žymiai mažiau vertinamos, bet dargi priimamos su panieka. Adomo Mickevičiaus ar kito lietuvio Andriaus Tovianskio pranašystės ir misionieriška laisvės ir tikėjimo dvasia buvo labiau priimtina. Tad ne diasporos buitinė perspektyva ir rami senatvė, o lemties ženklais pažymėtų laisvės misionierių elgsena buvo tos epochos emigrantams būdingasis bruožas.

Žmogiškas ir natūralus reikalas, kad tame emigraciniame judėjime ir išlikimo nuovoka turėjo byloti, ir ne nuostabu, kad ne vienam laikinas prieglobstis civilizuotuose kraštuose galėjo rodytis patrauklesniu dalyku, negu pabaiga snieguotose Sibiro dykynėse ar tarp Kaukazo uolų (...), – įrodinėjo L. Gadonas, primindamas jo asmeniškai patirtą ir politiniams pabėgėliams pasikartojančią kaltės ir išlikimo dilemą.

*Tikra tai, kad didelėje išeivių bendruomenėje nyko smulkmeniškumas, ir kad viskas buvo persunkta gilesnės minties ir aukštesnių jausmų: rūpestis tėvynės likimu, troškimas jai tarnauti ir kovos už ją siekis. Neapykanta svetimųjų priespaudai, nepriklausomos tautinės minties išlikimas, liudijimas jos savarankiškos būties, protestavimas prieš skriaudas – tai buvo visi motyvai, dėl kurių, kaip ir prieš 38 metus, taip ir dabar, (...) palikdavo kraštą ir išeidavo į tolius, į svečias šalis.*⁹⁰

VIDAUS LIGOS

EDMUNDAS VIŽINAS, M.D., S.C.
VIDAUS LIGŲ GYDYTOJAS
Kalbame lietuviškai
6918 W. Archer Ave. St. 5 ir 6
Chicago, IL 60638
Tel. 773-229-9965
Valandos susitarus

87. Gadon, Liubomir. *Emigracja polska*. Krakow, 1901–1902, t. 1–3.

88. Ten pat, t. 1, p. 40.

89. Ten pat, p. 41.

90. Ten pat, p. 44.

Bus daugiau.

AKIŲ LIGOS

DR. ŽIBUTĖ ZAPARACKAS
DR. PAUL KNEPPER
Akių ligos – chirurgija
150 E. Huron, Suite 1000
Chicago, IL 60611
Valandos susitarus
Tel. 312-337-1285

ARAS ŽLIOBA, M.D.
AKIŲ LIGOS – CHIRURGIJA
219 N. Hammes Avenue
Joliet, IL 60435
Tel. 815-741-3220

DANTŲ GYDYTOJAI

DR. JOVITA KERELIS
DR. DAIVA BIDVA
DANTŲ GYDYTOJA
9525 S. 79 th Ave., Hickory Hills, IL
Tel. 708-598-8101

EUGENE C. DECKER, DDS, P.C.
DANTŲ GYDYTOJAS
Lietuviams sutvarkys dantis už prieinamą kainą
Susitarimui kalbėti angliškai arba lietuviškai
4647 W 103 St, Oak Lawn, IL
55 E Washington, Ste 2401,
Chicago, IL
Tel. 708-422-8260

SKAUSMO GYDYMAS

DR. RENATA VARIAKOJYTĖ
SKAUSMO GYDYMO SPECIALISTĖ
7600 W. CollegeDrive
Palos Heights, IL 60463
Tel. 708-361-5550
Nugaros, kaklo, galvos, sąnarių bei kitų skausmų gydymas

ŠIRDIES IR KRAUJAGYSLIŲ LIGOS

VIDAS J. NEMICKAS, M.D.
KARDIOLOGAS – ŠIRDIES LIGOS
7722 S. Kedzie Ave.
Chicago, IL 60652
Kab. tel. 773-471-3300

7241 Lemont Rd, Downers Grove, IL 60516

Tel: (630) 427-6800.

Shop & Save Market
Downers Grove, IL 60516

**10%
Off**

on purchases
**October 30th -
November 12th**
with the coupon present.

DRAUGAS02

We reserve the right to limit quantities & correct printing errors

Prices effective October 30th - November 12th

**„Birstono”
Mineral Water
„Vytautas”
and „Birute”**

1.5 ltr

\$1.49

**„Norvelita”
Herring Fillet
„Old Country
Style”**

240 gr

\$2.49

BP Lithuanian bread

\$1.99 ea

**„Vici” Hot
Smoked Mackerel**

\$4.99 lb

**„Pieno” Cheesecake
„Miau” w/wild
strawberries 30 gr**

2/\$1

**„Kedainiu”
Sauerkraut
880 gr**

\$2.59

**„Kedainiu”
Tomato
Sauces
Natural and
Special 500 gr
\$2.29**

**„Kedainiu”
Tomato Sauce
Shish-Kebab
480 gr
\$1.99**

**„Kedainiu”
Marinated
Tomatoes
1600 gr
\$3.99**

„We reserve the right to limit quantities & correct printing errors”

Jerry Geraldas Jankauskas

1963–2013

Su giliu liūdesiu širdyse norime pranešti, kad šių metų spalio 25 dieną savo namuose Crockett, CA, mirė Jerry Geraldas Jankauskas (1963–2013).

Liūdi dukra Adelė, žmona Liuda ir nesuskaičiuojamas kiekis draugų ir pažįstamų, kurių gyvenimą palietė Džeris.

Džeris gimė ir augo Šiaulių mieste. Dar paauglystėje Džeris domėjosi muzika, joga, jau ankstyvame amžiuje jam rūpėjo filosofijos, dvasinės ir antropologinės temos. Džerio dvasinės studijos tęsėsi Maskvos Lomonosovo universitete, filosofijos fakultete. Grįžęs iš Maskvos į Šiaulius, į tuometinį Šiaulių pedagoginį institutą, Džeris dirbo filosofijos katedroje, o vėliau ir naujai įsikūrusiame kultūrinės antropologijos centre.

Plėtodamas savo muzikinį gyvenimą, Džeris įkūrė roko grupę „Pionier“, o vėliau jo interesų daugialypumas buvo papildomas grojimu saksofonu grupėje „Bix“ plačiai keliaujant po naujai atsivėrusią Europą. Kartu su grupe „Antis“ Džeris dalyvauja roko maršuose ir tautos atgimimo judėjime. Džeris vėliau įkūrė savo grupę „7B Orchestra“, kuriame jau grojo meditacinę, daugiaetninę muziką, darė garso ir muzikavimo eksperimentus.

Čia įvardinti tik keli Džerio pasiekimai, kuriuos galime trumpai sužymėti datomis. Kaip žmogus, kaip draugas, tėvas ir vyras, Džeris buvo aiškiai įvardinęs savo didžiausias vertybes, visa širdimi jomis tikėjo ir vadavosi savo gyvenime. Visada pirmenybę teikdamas žmonėms ir išgyvenimams, jis dovanojo save dalindamas savo muziką, savo fotografijas, kurių dideles kolekcijas jis kūrė keliaudamas tiek į tolimąją Indiją, Mianmarą, Kambodžą,

Jerry Geraldas Jankauskas
1963–2013

Tailandą, Nepalą, tiek vaikščiodamas Berkeley ir San Francisco gatvėmis.

Jis visada ieškojo grožio užkulisuose. Tarp Lietuvos ir Californijos, tarp išpuoselėto meno ir benamių veidų, tarp saksofono muzikos ir spengiančios tylos, tarp gilios filosofijos ir lengvo šnekučiavimosi, Džeris visada sugebėjo rasti prasmę. Net nepažįstami žmonės jo veide rasdavo namus. Iki gyvenimo pabaigos jis gebėjo derinti savo atvirumą ir pagarbą pasaulio įvairovei, religijų įvairovei, lyčių kultūrų manifestacijoms su didžiule pagarpa etniniam paveldui ir tautiškumui.

Džerio siela ir jo šiluma liks gyventi mūsų širdyse, dūžtančiose vandenyno bangose, Nidos kopose, vėjo glostomoj pievoj, kalnų viršūnėse.

Jie paaukojo gyvybes Vietname

Atkelta iš 6 psl.

Šiame partizaniniame kare ginklų ir sustiprinimų srautas Šiaurės Vietnamo komunistams keliavo per Laosą ir Kambodžą, per Ho Chi Minh taką, praves tą vietomis net tuneliu. Komunistai po antpuolių pasitraukdavo į Kambodžą, kur rasdavo prieglobstį. JAV kariams buvo sunku atskirti simpatiškus kaimiečius nuo tų, kurie slapta tarnavo priešui ir po to ištirpdavo minioje.

Po 1968 m. Prezidentas Richard Nixon, spaudžiamas karo protestuotojų Amerikoje, pakeitė karo strategiją: tikslas buvo greičiau užbaigti karą, atsakomybę perleisti Pietų Vietnamo kariuomenei, o JAV karius parvežti namo. Vietoj susirėmimų žemės kare dažniau buvo vykdomi JAV oro antpuoliai virš Šiaurės Vietnamo. Prasiėjo sunkios taikos derybos Paryžiuje, kuriose dalyvavo ir nesutaikomi Viet Cong atstovai. Paliaubos pasirašytos 1973 m. sausio mėn.

Apskritai komunistai laimėjo informacinį karą, per žiniasklaidą apšmeiždami pasiaukojusius JAV karius, atseit jie buvo žiaurūs. Apie Šiaurės Vietnamo nusikaltimus, kai buvo sunaikinti ištisi miesteliai Pietų Vietname, pvz., Lang Ko ir Quang Tri, nutylėta. Kituose miestuose komunistai savo nukankintus žmones paguldavo gatvėse, siekdami įbauginti gy-

ventojus, kad jie nebendrautų su amerikiečiais.

Deja, ir Rytų Europoje kai kas šiandien klaidingai suvokia demokratiją ir pabrėžia „JAV imperializmą“ Vietname. Gal jie pamiršo, kas tankais okupavo Prahą 1968 metais? Nesilaikydama taikos sutarties, 1975 m. balandžio mėn. Hanoi kariuomenė tankais įsiveržė į Saigoną. JAV kongresas atsisakė toliau remti ir ginti Pietų Vietnamo Respubliką, ir ji kapituliavo. Tačiau nugalėtojai šioje skausmingoje istorijoje neatnešė taikos. Komunistai sužlugdė Pietų Vietnamo žemės ūkį, ir sovietų patarėjams nurodant, pradėjo gyventojų masinius areštus, turto konfiskavimą bei represijas. Nuo 1976 m. Pietų Vietnamo žmonės kentėjo bada, smurtą ir nelaisvę.

Davę priesaiką apginti demokratiją Amerikoje, JAV kariai ją gynė ir sąjungininko Vietnamo žemėje. Ir jie tą misiją vykdė, kol jų pastangas apsaugoti Pietų Vietnamo Respubliką sužlugdė kairiųjų propagandistai ir opozicijos politikai pačioje Amerikoje. Grįžę namo, vietoj pagarbos Vietnamo veteranai dažnai sulaukdavo išsišokėlių įžeidinėjimų bei priekaištų. O jie išties užsitarnavo mūsų visų įvertinimo ir nuolankaus dėkingumo už jų pasiaukojimą. Veteranų dieną (lapkričio 11) maldose prisiminkime šiuos ir kitus Vietnamo karo karius, kurie nebe grįžo iš kovos lauko.

A † A JUZĖ BOREVIČIŪTĖ IVAŠAUSKIENĖ

Gimė 1912 m. liepos 27 d. Lietuvoje, mirė 2013 m. lapkričio 1 d. Čikagoje.

Juzė Ivašauskienė priklausė ateitininkams, Lietuvos Didžiosios Kunigaikštienės Birutės Karių šeimų Moterų draugijai, Jaunimo centro Moterų klubui, Lietuvos Dukterų draugijai, Dzūkų draugijai. Tuo pačiu prisidėjo prie Jaunimo centro, parapijos, „Draugo“ ir kitų lietuviškų organizacijų veiklos.

Nuliūdę lieka: duktė Margarita Momkienė ir Margaritos vyras Vaclovas Momkus; anūkė Vida Momkutė Jasaitienė ir jos vyras Algirdas Jasaitis; anūkas Edvardas Momkus ir jo žmona Betsy Goltermann, proanūkės Julia, Jennifer ir Analisa.

Juzė Ivašauskienė bus pašarvota trečiadienį, lapkričio 6 d. nuo 9 v. r. iki 10 val. ryto Švč. Mergelės Marijos Gimimo bažnyčioje, Čikagoje, 6812 S. Washtenaw Ave. Tą pačią dieną 10 val. ryto bus aukojamos šv. Mišios už a. a. Juzę. Po šv. Mišių Juzė Ivašauskienė bus palaidota Šv. Kazimiero kapinėse.

Juzės Ivašauskienės vardu tariame nuoširdžią padėką gerb. giminaičiams, draugams ir bendraminčiams už suteiktas malonias valandas, kai buvome visi kartu.

Nuoširdžiai kviečiame dalyvauti atsisveikinime ir laidotu vėse.

Nuliūdusi šeima

Laidot. direkt. Donald M. Petkus, tel. 800-994-7600 arba
www.petkusfuneralhomes.com

DVIDEŠIMT PENKERIŲ METŲ MIRTIES SUKAKTIS

A † A Dr. JONAS VALDEMARAS MILERIS 1924.03.08–1988.11.01

Jūs prieš laiką mus palikote.

Mes dar Jūsų ilgimės, o mūsų meilė ir liūdesys, su laiku nesilsplnėja.

Mes meldžiamės, kad Dievas Jums amžiną meilę ir amžiną gailestingumą yra suteikęs.

Liūdintys vaikai Paul, Peter, Daina, Jonas

A † A JUZEI IVAŠAUSKIENEI

išėjus Amžinybėn, nuoširdžią užuojautą dukrai MARGARITAI ir VACLOVUI MOMKAMS bei visiems artimiesiems reiškia

*Draugo fondas,
„Draugo“ direktorių taryba*

www.draugofondas.org

Remkime Draugo fondą

Nuo 1992 metų Draugo fondas padeda išlaikyti mūsų lietuvišką, katalikišką „Draugo“ laikraštį.

Prisiminkite Draugo fondą savo testamente. Keletas stambesnių palikimų užtikrins „Draugo“ laikraščio gyvavimą daugelį metų!

Draugo fondas 4545 W. 63rd St., Chicago, IL 60629 • tel: 773-585-9500

PAS MUS IR APYLINK MUS

■ **Brighton Parko Švč. Mergelės Marijos** Nekalto Prasidėjimo bažnyčioje (2745 W. 44th St., Chicago, IL), šį sekmadienį, lapkričio 10 d., 10 val. r. šv. Mišias atnašaus kun. Gediminas Keršys. Tą dieną visi parapijiečiai bus prašomi užpildyti savo pažadų anketas 3-jų metų „Capital Campaign – To Teach Who Christ Is“ vajui. 1:30 val. p. p. parapijos didžiojoje salėje vyks šio vajeaus šventimas su vaišėmis ir muzika. Bus parapijos organizacijų stalai su informacija apie jų veiklą. Mūsų parapija švenčia savo 100 metų jubiliejų. Maloniai kviečiame visus dalyvauti. Taip pat primename, kad kiekvieną ketvirtadienį, 8 val. r., šv. Mišios yra laikomos lietuvių kalba.

■ **Koncertas Lietuvos kūdikių namams** paremti rengiamas sekmadienį, lapkričio 10 d. val. p. p. Round Hill Community Church, 395 Round Hill Road, Greenwich, Connecticut. Lietuvių Moterų Federacija, Greenwich, CT pažymės Lietuvos pirmininkavimą Europos Sąjungos Tary-

bai ir pagerbs LR nuolatinę atstovę prie Jungtinių Tautų ambasadorę Raimondą Murmokaite. Koncertuos smuikininkė Justina Auškelytė (Julliard muzikos mok. mokinė) ir pianistė Vilija Naujokaitienė. Po koncerto vaišės. Informacija tel.: 203-353-3328.

■ **Lapkričio 9 d., 12 val. p. p. grupė „Liūdni Slibinai“** susitiks su New Yorko Maironio lituanistinės mokyklos moksleiviais. Kviečiame visus New Yorko ir jo apylinkių moksleivius į šį susitikimą. Įėjimo mokestis – jūsų dosni auka atlikėjams. Mokyklos adresas: St. Francis of Paola, 206 Skillman Ave, Brooklyn, NY 11211.

■ **Organizuojame bilietus į krepšinio varžybas**, vyksiančias 2014 m. sausio 5 d. tarp Miami „Heat“ ir Toronto „Raptors“ ir 2014 m. kovo 16 d. tarp Miami „Heat“ ir Houstono „Rockets“. Po pirmų varžybų – susitikimas su J. Valančiūnu, po antrų – su D. Motiejūnu. Bilietų kainos prasideda nuo 45 dol. Skambinkite Arvydui tel.: 561-574-0024.

LIETUVOS PARTIZANŲ GLOBOS FONDUI AUKOJO:

\$500 Kazys Kaspariūnas, Largo, FL (viso 3,300).

\$200 Alfonse Krisčiūnas, Indian Head Park, IL (viso \$1,800); Victor Lapatinskas, Seattle, WA (viso \$2,600).

\$100 Judy Varneckas Pellett, East Hartford, CT (viso \$165); Ada Sutkus, Beverly Shores, IN (viso \$3,100).

\$50 Antanas Lingis, Burbank, IL (viso \$520); Rimantas Pauliukonis, Strafford, NH (viso \$330); Dennis Trimakas, Westlake, OH (viso \$255). Nuoširdžiai dėkojame dosniai aukojusiems Lietuvos Partizanų globos fondui.

Lietuvos Partizanų Globos Fondas
2711 West 71st Street, Chicago, IL 60629

Gerbiamieji, ieškau nusipirkti: J. Rimšos, V. Vizgirdos, K. Varnelio, P. Kalpoko, K. Šimonio, P. Puzino, J. Šileikos, A. Galdiko, P. Domšaičio, K. Jonyno, V. Petravičiaus, V. Igno, K. Žoromskio, M. Dobužinskio, K. Sklėriaus, V. Kasiulio, A. Žmuidzinavičiaus, J. Pautieniaus, P. Kaupo, M. Šileikio, A. Varno, V. Rato, C. Janušo, J. Čeponio, L. Tuleikio, J. Švažo, A. Gustaičio. V. Kisarausko, A. Savicko, A. Martinaičio, V. Ciplijausko, A. Petruolio, A. Samuolio, J. Mackevičiaus, A. Valeškos, P. Kiaulėno, G. Staniulio, A. Zavisaitės, A. Motiejūno, K. Zapkaus, R. Jankausko, J. Bagdono, J. Mačiūno ir daugelio kitų lietuvių dailininkų sukurtų tapybos ir grafikos darbų.

Taip pat ieškau įsigyti skulptūrų: Petro Rimšos, V. Kašubos, K. Jonyno, E. Kepalas ir kitų lietuvių autorių.

Norėčiau širdingai padėkoti visiems, kurie atsiliėpė į mano prašymą arba ketina tai padaryti ateityje.

Tel.: 617-459-9952 (USA), el. p. modeboston@yahoo.com

Adresas: Modestas Rimkus P.O. Box E34, S. Boston, MA 02127, USA

Siglome automobilių gabenimą į visas pasaulio šalis, automobilių pirkimą iš visų JAV aukcionų, asmens turto perkraustymą **1-708-599-9680**

ATLANTIC Express Corp.

Primername, kad šiuo metu surinkėjame Kalėdinius siuntinius

SIUNTINIAI
Lithuania, Latvia, Estonia

Siuntinių priėmimo vietos:

Atlantic Express Chicago, 2719 W. 71 St., Chicago, IL 60629 Tel: 773-434-7919
Lithuanian Plaza, 9921 S. Roberts Rd., Palos Hills, IL 60465 Tel: 708-599-9866
Kunigaikščių Užėiga, 6312 S. Harlem Ave, Summit, IL 60501 Tel: 708-594-5622
Bočių Menė, 14911 127th St., Lemont, IL 60439 (Dirba tik savaitgaliais)
Rūta, 6551 South Cass Ave., Westmont, IL 60559 Tel: 630-964-7882
Always With Flowers, 1138 B S. State St., Lemont, IL 60439 Tel: 630-257-0339
Eurus Deli, 22 W. 535 Butterfield Rd., Glen Ellyn, IL 60137 Tel: 630-469-4290
Kalyna, 338 S. Rohlwing Rd., Palatine, IL 60067 Tel: 847-776-7766
Balalaika Mundelein, 368 Townline Rd., Mundelein, IL 60060 Tel: 847-566-6660
Wonders of Nature, 726 S. Buffalo Grove Rd., Buffalo Grove, IL 60089 Tel: 847-793-1000
Back to Nature, 303 E. Dundee Rd., Wheeling, IL 60090 Tel: 847-520-7777

Asmeninių siuntų tel.: **708-907-3000**

Siuntinių paėmimas iš namų: **630-774-2136**

Centrinio ofiso adresas: **8801 S. 78th Ave, Bridgeview, IL 60455**

Lapkričio 5 d. JAV lietuvių žurnalistas ir aviatorius, Lietuvos aviacijos klubo (LAK) garbės narys Vytautas Peseckas švenčia savo 90-metį. Ta proga jį pasveikino Lietuvos šaulių sąjungos vadovas plk. Antanas Plieskis) ir Lietuvos šaulių sąjungos išeivijoje narys Ernestas Lukoševicius. Jubiliatui buvo perduoti sveikinimai nuo LAK prezidento Jono Mažinto ir Lietuvos aviacijos muziejaus. Nuotraukoje – V. Peseckas ir plk. A. Plieskis.

LŠSI info ir nuotr.

Metinis Draugo fondo narių suvažiavimas vyks š. m. lapkričio 9 dieną, šeštadienį, 10 val. r. Čiurlionio galerijoje, Jaunimo centre, Čikagoje.

Suvažiavimo darbotvarkėje: registracija, atidarymas, invokacija, sveikinimai, Draugo fondo pranešimai, pranešimai apie investavimus, direktorių ir kontrolės komisijos rinkimai ir diskusijos dėl tolimesnės Draugo fondo veiklos. Kiekvienas DF narys, paaukojęs 200 dol. ar daugiau, turi teisę dalyvauti ir balsuoti DF narių suvažiavime.

Aukokime Draugo fondui ir tapkime jo nariais

Rengiama konsulinė išvyka į Palm Beach, FL

Lietuvos Respublikos generalinis konsulas New Yorke gruodžio 7–8 d. rengia išvažiuojamąją misiją Floridos valstijos Palm Beach mieste, kurios metu Lietuvos piliečiams ir lietuvių kilmės asmenims bus teikiamos konsulinės paslaugos.

Misijos metu bus atliekami notariniai veiksmai, priimami prašymai ir dokumentai dėl Lietuvos pasų išdavimo ir keitimo, užsienyje sudarytų santuokų ir gimusių vaikų įtraukimo į apskaitą Lietuvoje, konsulinių pažymų išdavimo, bus priimamos gyvenamosios vietos deklaracijos, prašymai dėl Lietuvos pilietybės, atliekami kiti konsuliniai veiksmai.

Konsulinės paslaugos Palm Beach bus teikiamos gruodžio 7–8 d. Lietuvos garbės konsulate Floridoje adresu 44 Cocanut Row, T10, Palm Beach, FL 33480.

Konsulinės misijos Floridoje metu bus galima gauti liudijimus, patvirtinančius asmens gyvumą. Pensijas iš Lietuvos gaunantys asmenys minėtus liudijimus turi pateikti Sodrai kiekvienų metų gale.

Norint gauti konsulines paslaugas, būtina išankstinė registracija. Maloniai kviečiame registruotis generaliniame konsulate New Yorke el. paštu konsuline.misija.ny@urm.lt ir tel. 1 212 354 7840.

Registruodamiesi nurodykite savo vardą, pavardę, asmens kodą arba gimimo datą, kokios konsulinės paslaugos pageidaujate ir Jūsų norimą atvykimo laiką.

Išsamesnė informacija apie misiją – Lietuvos generalinio konsulato New Yorke interneto svetainėje <http://ny.mfa.lt/>.

URM info

„Draugo“ prenumeratoriai gali skaityti

„DRAUGA“

internete be jokio papildomo mokesčio.

Pageidaujantys turėtų parašyti apie tai administracijai:

administracija@draugas.org

ir gauti „log in“ bei slaptažodį. Skaitykite „Draugą“ greičiau!